N:r 11. ÅRG. 35. 10 JUNI 1930. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Det ljusnar när du beder.

Det ljusar när du beder. Om du är utan tröst
och känner kvalens eld dill hjärta tära,
låt himlens Gud få höra din orosfyllda röst,
när inför honom du din sorg vill bära.
Det ljusnar när du beder.

Det ljusnar när du beder. Om vägen synes stängd
och målet slutes in i dystra dimmor —
ack, mången gång av solen har dimman blivit sprängd
och blicken möttes av solens gyllne strimmor.
Det ljusnar när du beder.

Det ljusnar när du beder. Om korsad syns din plan
och det vill krångla sig med företagen —
att ställa allt till rätta är mästarhanden van,
men bed, min broder, bed på prövodagen!
Det ljusnar när du beder.

Det ljusnar när du beder. Om vägen synes lång
och du vill tvivla på din egen frälsning,
jag vill ur hjärtats inre dig giva denna gång
en varm och ömm och ärlig brodershälsning:
Det ljusnar när du beder.

Det ljusnar när du beder. Om grymt förtalets svärd
från icke väntat håll dill hjärta sårar,
din sinnesro och vila en hjärtebön är värd:
I bönen torkar Herren dina tårar.
Det ljusnar när du beder!

Rob. Granberg.

(Ur Förbundets Veckotidning.)

RES DIG UPP! BLIV DET DU ÄR UTSEDD TILL!*

Den 14 mars fingo vi tillsammans tänka på och tala om ett ord i Apg. 26 kap., ordet om hur evangelium talade för sin egen sak. Det förekommer mig nu, som om det vore naturligast att fortsätta, där vi slutade då, och hålla till i samma kapitel.

Kanske innan vi läsa de verser, som det närmast är fråga om, v. 15 och 16 samt 22 och 23, det är på sin plats, att vi påminna om, att detta är tredje och sista gången i Apg., som berättelsen om Saulus omvändelse förekommer. Det var ett ofantligt högtidligt tillfälle. I kap. 25: 23 beskrives omgivningen, i vilken vi se aposteln, då han nu förtäljer än en gång, hur han blivit förd från mörker till ljus från Satans makt till Gud.

Själva medelpunkten uti hela Paulus berättelse utgöres av detta, som Jesus säger: »Jag har visat mig för dig», och det förekommer mig, som skulle vi kanske få tänka på det som följde härav, inte så mycket med hänsyn till Paulus, utan med tanke på vad som följer för var och en av oss, då Jesus får visa sig för oss, och då är det närmast tvenne uppfordringar, som komma i samband med detta, som vi skulle stanna för. För det första: »Jag har visat mig för dig, d ä r f ö r res dig upp», och för det andra: »Bliv det du är utsedd till.»

Varifrån skola vi resa oss? Kanske vi litet var känt det så, att vi behöva resa oss ur håglöshet och modlöshet. Vi äro icke främmande för någondera, och vi veta hur det verkar på oss, förlamande både när det gäller intresse och handlingskraft, intresse i arbete och allvar i bön, frivillighet i offrande. Det kan vara yttre motgångar utan inre utvägar, yttre strid utan inre frid och jämvikt, som gör att vi fångas av håglöshet och dådlöshet. Låt oss då söka Jesu ansikte, att han må få visa sig för oss på nytt, resa oss upp, så att vi kunna säga:

»Motgangen møter mig —
Aldri du støter mig
Bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer mig,
Herre, du gjemmer mig,
Fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.»

Vi kunna då resa oss ur håglöshet och modlöshet, ty ha vi fått en sådan blick på Jesus, vill det mycket till att ligga kvar i denna förlamande intresselöshet, som vill gripa oss på grund av motgångar och svårigheter i yttre förhållanden.

Vi behöva också resa oss ur den bedrövelse och nöd, som sorg, saknad och sjukdom har med sig. Även detta hör till sådant, som håller oss nere och kanske liggande i vanmakt. »Res dig upp» säger Herren Jesus, men inte förr än han har visat sig för oss. Jag är övertygad, att vi litet var känt det så, att vi inte äro mäktiga att resa oss upp ur den nedslagenhet, som sorg och saknad, sjukdom och död har haft med sig, om det inte sker i kraft av den syn, vi ha fått på Jesus. Tänka vi på vår mission som sådan, vad har inte här tagits från oss under detta år, och hur många av de våra ha inte

* Anteckningar från ett bibelstudium lett av rektor Joh. Rinman vid S. M. K:s årshögtid den 30 maj 1930.

genomgått dödsskuggans allra mörkaste dal. Sådan sorg och sådan saknad, som allt detta har med sig, kunna vi inte undgå att känna. Vi människor känna sorg och saknad, känna oss ibland vid sådana bud, när de träffa oss, som slagna till marken. Men res dig upp! Låt oss söka vår Frälsares anlete i mörkret, ty det är bara för oss, det är mörker, inte för honom. »Mörkret är icke mörker för dig.» Alltså låt oss söka Jesu ansikte, att han må få upplyfta det över oss, stilla rikta vår blick på honom och så resa oss upp även ur den nöd, som vår gemensamma bedrövelse, gemensamma saknad och smärta i missionsarbetet haft med sig.

Jag vill i detta sammanhang påminna om vad som säges i Uppenbarelsebokens 22 kap.: »Och de skola se hans ansikte.» Men det är inte bara då, som vi skola få se hans ansikte; det är redan nu, som vi genom tron och ut ur uppenbarelseurkunden få se det. I det levande Guds ord få vi se hans ansikte, och det förekommer mig, som ingenting vore viktigare för oss som enskilda eller mission, än att vi få behålla och på nytt få denna syn på honom, så att han kan säga: »Jag har visat mig för dig, därför res dig upp.»

Vi minnas vad profeten Jesaja säger: »Men de, som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna.» Om vi längta efter honom, och det är aldrig så mörkt, så skola vi i mörkret upptäcka hans strålande ansikte, han som bar våra krankheter och tog på sig våra missgärningar, och då få vi nya vingfjädrar, anden lyfter sig över kroppen, ja, kanske får också kroppen sådan del därav, att den får vara med, när vi resa oss.

*

För det andra: »Jag har visat mig för dig, därför bliv vad du är utsedd till.» Och står det inte: »Jag har utsett dig till att vara en tjänare och ett vittne.» Alltså är det dessa två saker, som för oss nu äro de viktigaste. Jag har inte fått komma in i jordelivet för att leva det på måfå och så gott jag själv förmått och förstått. Det är ett klart, alldeles bestämt och tydligt mål mig föresatt: Vad Gud utsett mig till. Dessa två saker gälla oss alla, eljest kan det ju i större utformning behöva uttryckas på olika sätt för var och en av oss. »Jag har utsett dig till en tjänare och ett vittne.»

En tjänare. Ja, vi mena att här är fråga om någonting, som giver något högre åt livet, en gloria över livet, som aldrig förbleknar. En oomvänd Saulus, han kunde nog tjäna människor men att tjäna Herren bland människor, därtill kräves en utkorelse och helomvändelse, daglig förnyelse och nåd. Annars så blir det inte en Gudstjänst utan en människotjänst, och Herren har inte utsett oss att tjäna människor utan att tjäna sig bland människor.

Detta var för Paulus en utkorelse, som hjälpte honom i svårare lägen. Det gavs ett tillfälle, då korintierna överskattade honom. Då säger han: »Vad är Paulus? — Allenast en tjänare.» Det är sålunda botemedlet, hjälpen, då människor i oförstånd överskatta. Men en vacker dag visade sig samma korintier, som för övrigt hade ombytligt temperament, färdiga

att underskatta honom. Vad svarade han då? »Vi äro tjänare åt Eder för Jesu skull.» Med det ordet bemöter han människornas underskattande. Det ena är lika farligt som det andra.

Vi ha att vänta det av Herren att få klart för oss, att vi ingenting annat äro, än vad han gör oss till. Vad vi göra eller utföra, det är trä och strå, vad han gör i oss, det blir silver, guld och ädla stenar.

Men han tillägger också här: Jag har utsett dig till att vara ett vittne, och man gör sig ovillkorligen den frågan: ett vittne om vad? Inte ett vittne i allmänhet, utan här är fråga om ett frambärande av vittnesbörd om honom. Av sammanhanget lägger man märke till två saker att vittna om: Först hans försoningslidande, vad det gottgjort, fullgjort och fullkomnat, ty Paulus vittnar om ingenting annat, än vad profeterna och Moses sagt: »Han måste lida.» Vi må vara övertygade om, att Gud utser ingen att vara ett vittne, som utesluter det viktigaste och största av allt, det varför Herren Jesus har kommit. Ja, vi behöva få höra härom av två skäl. Först och främst veta vi inte detta en gång för alla, ty det lilla, vi veta om saken, är så obetydligt i jämförelse med det hela, så den lilla delen hotar nästan försvinna för oss, om inte Herren får förnya det undret för våra hjärtan. Det andra skälet, varför vi behöva höra och själva vara vittnen härom, det är, att vi lära oss ju ändock i livet mer och mer vad synd är för någonting. Synd är inte blott vad, som visar sig vid syndens utbrott, utan det är också inre ödeläggelse. Herren vill visa oss, att det är synd inte blott i yttre tankar, ord och gärningar, som vi äro medvetna om att vi behöva få förlåtelse för, utan där är ock en syndens ödeläggande makt inom oss, som måste stävjas, om vi skola kunna räddas. Syndens makt är oerhörd, och endast ett ständigt, nytt klart, fulltonigt evangelium om Jesu gottgörande försoningslidande har makt att stävja och hämma ödeläggelsen i vårt väsende.

Men det är inte blott försoningslidandet, det fullständiga gottgörandet av allt, utplånandet av skulden och frambärandet av hans rättfärdighet och livet i ljuset, som vi skola vittna om, det är också om uppståndelsen, livet och uppståndelseljusets osläcklighet.

Hur innerligt jag önskar, att det får bli grunden i hela vårt arbete i vårt vittnesbärande hemma eller därute. Då kunna vi verkligen inbjuda människosjälar till Jesus inte blott för att där vinna förlåtelse för begångna synder utan inbjuda även till honom på uppståndelsens mark, segerns mark. Den marken har han köpt med sitt eget blod. På den marken få vi resa oss, inte på de erfarenheter vi gjort. De räcka inte i nya förhållanden. De gamla erfarenheterna förslå inte i nya frestelser och bedrövelser. Men segerns mark, som Jesus inbjudit oss till, hans mark, som meddelar sina övervinnande, segrande krafter åt oss, den marken kan aldrig någonsin berövas sin undergörande egenskap och kraft, därför skola vi bära vittnesbörd även därom.

Till vilka skola vi bära det budskapet? För vilka skola vi avlägga detta vittnesbörd? Det lästa bibelor-

Berg, som insjuknat i en svårartad fläcktyfus, och hon fick följa henne till gränsen. Och omkring en och halv månad senare fick hon själv ingå i vilan.

Syster Karin var en av dessa kärnkristna, som gå sin väg stilla och lugnt fram i osjälviskt tjänande och som genom hela sitt väsen äro vittnen om vad Herren vill och kan göra med den själ, som är trogen i hans efterföljd. Hon kom från ett troende hem, hon hade fått sin andliga fostran i en omgivning av gammalläsare och hon fick före sin utresa till Kina vara många till stöd och hjälp i deras andliga livsutveckling. Från såväl Indre Missionens Bibelskole i Oslo som från Kina Inlandsmissionens hem i London, där hon en tid vistades som förberedelse för missionskallet, fingo vi mottaga tacksamma erkännanden om vad hon fått vara för sina kamrater och andra med vilka hon kommit i beröring.

Hur gärna hade vi ej velat få behålla vår syster i vår krets härnere, men då det så ej var Herrens behag, vilja vi böja oss för honom under bön om att vi som äro kvar må med större trohet bliva värdiga efterföljare till dem som med tro och tålamod fått ärva löftena.

Syster Karin Andersson var vid sin bortgång blott trettio år gammal. Hon avskildes för missionskallet i sin hemförsamlings kyrka, Brunflo nära Östersund, den 22 juli 1928, anlände till Kina i slutet av nov. samma år och ankom till fältet, där hon stationerades i staden Tongchowfu tillsammans med fröken Ingeborg Ackzell och fröken Minnie Nicholson. Hennes hembud kom den 22 sistlidne maj. Som närmast sörjande har hon efterlämnat en åldrig fader, en broder och tvenne systrar. Herren give dessa hennes kära en riklig del av sin hugsvalelse!

Välsignat vare Karin Anderssons minne!

Vår Systers plats därute står nu tom. Må hon i sin villiga lydnad för sin Mästares kallelse få bliva en maning till någon att komma och fylla den platsen. Dagen, då det gives tillfälle att verka Herrens verk, är kort. Natten kommer, då ingen kan verka. *E. F.*

Fröken Ester Bergs hemförlovning.

Brev med underrättelser angående fröken Bergs sjukdom, hemförlovning och begravning ha nu hunnit anlända från Kina, och då vi veta, att många vänner önska få del härav, vilja vi nu i Sinims Land införa utdrag ur dessa brev.

Fröken Minnie Nicholson berättar, att då hon kom in till fröken Berg, blev hon genast igenkänd. Fröken Berg frågade också, hur hon kommit till Hoyang och bad henne vara ytterst försiktig och inte komma nära sängen för smittans skull. Hon hade förut sagt detsamma till fru Bergling, och det var så likt Ester att tänka på andra först och främst. Hon frågade då efter flera gemensamma vänner i Chefoo och var fullt redig i sina tankar. Senare frågade hon också om kamraterna o. s. v. Längre fram, då hon började yra, var det hennes närmaste, som mycket voro i hennes tankar. Hon menade sig ha skrivit ett långt brev till sin farbror, missionär August Berg, och hälsade till älskade mor. Vid ett senare tillfälle trodde hon sig tala med sin bror i telefon och talade då glatt och naturligt alldeles som om hon varit frisk. Ps. 23: 4: »Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, *ty du är med mig*», blev en sådan vila och glädje för henne, och hon upprepade de orden om och om igen.

I ett annat brev berättas, hur doktor Kao samt fröknarna Minnie Nicholson och Karin Andersson stodo vid hennes säng, då hembudet kom och att missionär och fru Bergling samt Dagny-Edla Bergling då också voro nära nog för att kunna rikta en sista kärleksblick på sin älskade kamrat. Andningen blev tyngre, ett ljust leende lade sig över den höga pannan, hjärtat upphörde att slå, och så var Ester utan en rossling eller suck hemma hos Jesus. Doktor Kao lämnade tyst rummet. Karin Andersson och Minnie Nicholson ordnade litet därinne och klädde sedan fröken Berg för sista gången. Över de älskliga dragen stod liksom tydligt skrivet: »Mättad av hans åsyn.»

det synes för mig vara ett fullständigt program för hela vår inre och yttre mission, ja, för vår innersta mission, när Jesus visar sig för oss, den inre missionen, för vårt eget folk, den yttre missionen, till Kina och hedningarna, ja, ännu mer till »små och stora». Barnverksamheten, barnarbetet skall också vara med, och »Daggryningarna», var helst de finnas, tänk på vad de ha fått vara med om och utföra för Herren! Alltså vi äro fullt på det klara med, genom dessa ord, till vilka vi skola bära budskapet. »Små och stora.» De små skola vara först, och de stå också först här.

Till sist kommer slutordet på det hela: »Så står jag här ännu i denna dag med den hjälp, jag har fått av Gud.» Efter 43 år stå vi såsom mission här ännu i denna dag, och här äro vi tillsammans omkring vår vän, som Herren först inom S. M. K. utsåg att vara en tjänare och ett vittne. Vi sluta upp omkring honom i detta arbete, vi ha fått vara med på olika sätt i denna tjänst, och vi få vara med i det vittnesbärandet »ännu i denna dag». Gud göre oss trogna.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Tacksägelse för vad Gud givit genom våra hemförlovade missionärer samt bön för deras närmaste.

Tacksägelse för välsignelser, mottagna under årshögtiden samt bön om nåd till att bliva vad Gud utsett oss att bliva.

Verksamheten på fältet och i hemlandet.

†

Karin Andersson.

»Dyrt aktad i Herrens ögon är hans frommes död», heter det i den 116 psalmen. Detta ord gav oss tröst, då vi så oväntat fingo mottaga underrättelsen om att också vår syster Karin Andersson endast kort tid efter fröken Ester Berg kallats hädan. Det syntes för oss, som hade hennes arbetsdag på jorden blivit alltför kort.

Hon hade ju så nyss kommit till sin station och hade där knappt begynt att lära känna verksamheten, som trots all oro och nöd i många hänseenden var ganska löftesrik. Syster Karin hade ock många förutsättningar att vinna folkets förtroende och att kunna bliva dem till välsignelse. Redan före sin utresa till Kina tjänade hon en tid som vikarierande distriktsköterska i sin hemtrakt och blev där för de lidande en välkommen vän. Då hon efter genomgången sjukvårdskurs sålunda även haft praktisk träning i hemlandet, kunde man vänta, att hon med denna sin utbildning skulle bliva till stor hjälp på missionsfältet. Kina är ju ett land, där lidanden av alla slag överflöda och där verklig hjälp är svår att finna. Och Syster Karin fick också genast tjäna med sin gåva, fastän ej kanske så, som vi väntat. Hon kallades bl. a. snart att vårda fröken Ester

Missionär Bergling berättar bl. a. om en minnesgudstjänst i kapellet, vari omkring 170 kristna kineser deltogo. Bland vittnesbörden, som därunder avlades, märktes ett från en församlingsdiakon, som yttrade: »Det är så vackert med dessa många texter på siden, som i en hast gjorts i ordning och givits samt upphängts i kapellet till hennes minne. Det är också så gripande vackert att lyssna till de välförtjänta lovorden, men allt detta glömmes snart. Hennes liv var så skönt och exemplariskt, att det måste räddas ur glömskans hav, och därför känna sig många av oss inte tillfreds, förrän vi inristat hennes livsgärning på en sten till förblivande minne för oss och eftervärlden.» — Så avhållen och värderad var hon.

Vid begravningen närvoro inte mindre än 11 svenskar förutom de redan omnämnda 170 kristna kineserna. I sorgetåget deltog en f. d. ämbetsman, nu bosatt i Hoyang, vilken flera år haft sin flicka som elev i Daggryningens flickskola där. Han visade sig så angelägen att hjälpa till att lyfta kistan och vaka över att bären ej var på sned. På allt sätt sökte han tillse, att allt gick stilla och värdigt till och torkade därunder gång på gång bort tårar från kinderna. Kistan var vit med guldmålade utskärningar, försedd med ett stort cypresskors på locket och ett stort antal cypresskransar hängande omkring, i vilka också bundits av vårens nyss utslagna blommor. Ny gravgård hade nyss anskaffats och man hade börjat bygga mur omkring den. Det var som om Herren förberett allt för att vår älskade syster skulle få en värdig och högtidlig avslutning på sitt verk här i Hoyang.

Om begravningen berättas även i ett annat brev, där det heter: Begravningen var så stilla och högtidlig. Dagen före bundo vi 9 kransar och ett kors av cypress samt satte syrener, vita och blå, och fruktblom däri. Det var så vackert. Kistan var i vitt och guld. Gravplatsen ligger utanför stadsmuren. Vi gingo dit i procession. Framför kistan gingo först några skolgossar med stora standar av siden, givna av kineserna, därefter kom hela gosskolan och efter dem en skara kristna män. Närmast framför kistan gick Robert Bergling med Martin och Wille, en på var sida. Så kom kistan med standar före och efter. Närmast efter kistan gingo de kvinnliga Hoyang- och Hancheng-kamraterna samt Ingeborg Ackzell, Minnie Nicholson och Karin Andersson. Efter dem kommo skolflickorna, som voro i staden, och de troende kvinnorna. Vid graven sades det vara omkring 1,000 personer samlade utom de kristna. Men trots det att en sådan stor skara hedningar stod där, rådde det största lugn och en underbar stillhet. Man sjöng två av Esters favoritsånger: »De komma från öst och väst» samt »I himmelen, i himmelen» på svenska samt ett par kinesiska sånger.

Samma brev tillägger: »Det är smärtsamt och tomt att gå och se hennes rum utan henne och att veta, att hon aldrig kommer tillbaka. Men vi skola återse varandra en gång genom Guds nåd — förhärligade.» — Om hur älskad hon var talar även de övriga breven. Så heter det i ett annat: »Hon var älskad som få av kamraterna, och hon kommer att saknas som få. Hennes minne lever i välsignelse.»

*

Vår nu också hemgångne missionär *Robert Bergling* har skrivit en minnesruna för Sinims Land, så långt vi veta hans sista bidrag till vår missionstidning. Vi införa den här nedan:

Ester Berg är icke mer ibland oss! Huru ofattligt det är även för oss, som sett tyfusfebern gripa henne, sett huru hon kämpat däremot och slutligen på 15:de dygnet blivit övervunnen.

Det var söndagen den 6:te april i soluppgången, som hennes ande förlossades och fördes på änglavingar till hennes älskade Förlossares, hennes fars och systers sköte. — Vilket möte! Vilket återseende! — Huru lycklig måste hon ej nu vara!

Men vem skulle ha trott, att hon den starkaste av oss alla på stationen skulle brytas ned först, att hon i blomman av sin ålder och arbetsduglighet, skulle tagas

bort från det så krävande kallet här. — Ty arbetsduglig, driftig, nitisk och alltid brinnande i anden, var hon såsom få; en missionär av första rang.

Vilken god och ädel personlighet hon var: ödmjuk, självuppoffrande, vinnande, glad och tjänande. För henne var det alltid: Kristus först, så medsyskonen och sist hon själv. — Vilken gåva av Gud till Missionen och vår station!

I 12 år ha vi haft förmånen att få samarbeta med henne. Och vilket ljuvligt samarbete! Absolut fritt från friktioner; i stället alltid växande samförstånd, tillit, förtroende, högaktning och kärlek. Detsamma fick hon röna även från alla kinesers sida, som lärt känna henne.

Jag höll f. m.-gudstjänsten på hennes hemförlovningsdag, kanske med fuktat öga. Då hennes flykt från oss därunder berördes voro få ögon torra i en församling av omkr. 200 personer. — O, vad vi och församlingen sakna henne! — Varför fingo vi ej behålla henne? fråga våra kristna, och somliga tillägga så ödmjukt: »Vi voro det inte värda.» Men kanske tänkte även hennes Förlossare så: (»Vilka världen icke var värdig» — Ebr. 11: 38).

Redan har jag försport, att många flitiga händer äro i verksamhet för att utarbeta minnestexter på siden och satin till hennes begravning, torsdagen den 10 april kl. 4 e. m. Det blir en sista kärlekstjänst de bli i tillfälle att göra henne. Andra tala öppet om, att med mindre de rest åt henne en minnessten, känna de sig ej tillfreds. — Länge skall hon bevaras i varmt och tacksamt minne av oss alla, som lärt känna henne här; ett minne, som skall sporra till ädel och Gud hängiven ansträngning för detta folks frälsning och andliga lyftning.

Men vem vill taga upp hennes mantel och taga hennes plats bland oss här. »Konungens ärende i Kina är brådskande.» Flere tusen gå varje timme in i evigheten utan kunskap om frälsningen. Är det du, min läsare, så skynda då!

I Herren
Rob. Beryling.

*

Vi införa även ett utdrag ur ett brev från en missionsvän, ett exempel på huru man på olika platser visat deltagande och kärlek:

Hur oändligt tacksam jag är att ha fått ha Ester till vän i mer än 20 år! Hennes minne är så rikt, så strålande, och jag riktigt tycker jag känner hennes ande är med oss. De sista dagarna har jag på nytt läst igenom de brev jag har ända sedan 1911, och det slog mig, hur Ester har mognat allt mer, och så förhärligat sin Frälsare allt mer, år från år.

I lördags — d. 10 — skulle vi ha vår vanliga Daggryningseftermiddag. Vi arbetade ej — just då klockorna ringde för vår drottning, hade vi en liten stilla minnesstund efter vår älskade Daggryningsmissionär. Jag ropade till Gud, att han skulle giva mig lugn och behärskning, ty vi ville ej att det skulle bli en klagostund, utan en tacksägelsestund. Han hjälpte oss ock, även om rösten svek och tårarna kommo, blev det dock en evighetsstund, det kände vi.

Vi hade så vackert — i all enkelhet — Esters fotografi på ett litet bord med ljus och påskliljor omkring. Jag läste det bibelord som stod i Dagens Lösen både för d. 6 och den 10 april. Syster A. läste Esters sista brev ur »När och Fjärran», vår äldsta flicka läste 167 i Uppåt: »Genom lidande till seger.» Flickorna gråto alla, men jag sade dem, att jag trodde att om Ester själv nu kunde säga oss ett ord så skulle det bli ungefär så här: »Tala inte så mycket om mig, tala om Herren Jesus och bed flickorna giva sina hjärtan åt honom.» — Vi sjöngo »Allt för Jesus», »Lev för Jesus», »Tryggare kan ingen vara», och till sist: »Tänk, när en gång den dimma är försvunnen», och så tackade vi av hela våra hjärtan Gud för allt vad han givit oss genom Ester. — I söndags voro vi i missionshuset här, bl. a. sade pastorn: »Förra hösten stod på samma talarestol där jag nu står ett Herrens vittne och talade över orden: 'Ingen som sätter sin hand till plogen och ser sig tillbaka är bekväm för Guds rike.' Det var missionär Ester Berg. Nu vilar också

hon från sitt arbete.» — Det gick som en susning bland alla, och ögonen fuktades. Ja, det är förunderligt vilket intryck Ester gjort även på människor som sett henne helt flyktigt.

Minnesgudstjänst i Hoyang efter Rob. Bergling.

På e. m. måndagen den 28 april 1930 samlades en stor skara i Hoyangs kapell. Trots det att regnet gjort vägarna besvärliga, hade många kommit långa vägar för att få vara med om minnesgudstjänsten över den älskade och värderade »gamle pastorn», missionär Robert Bergling. Runtom längs väggarna voro upphängda standar och banér från församlingar, ämbetsverk, grupper och enskilda, alla med väl valda uttryck av vördnad, kärlek och tacksamhet. Gripande var det att läsa ett standar från fångarna i stadens fängelse. Uppe vid talarstolen stod ett annat bevis på kärleksfull hågkomst: två vackra, utmärkt väl gjorda »krukväxter» av papper, vilka voro utförda av en fattig man, som ej hade något annat att giva, än vad han själv kunde åstadkomma.

Kapellet fylldes till sista plats av församlingsmedlemmar, skolgossar samt tjänstemän från stadens ämbetsverk, och uppe på läktaren sutto kvinnor och flickor.

Missionär Wester, som ledde minnesgudstjänsten, hälsade alla välkomna. »Då Herrens kallelse nu ljudit till vår vördade vän, som i över 30 år verkat i dessa distrikt, ha vi samlats, ej för att upphöja den bortgångne, utan för att förhärliga Herren.» Så sjöngs en sång på kinesiska.

Därefter framträdde borgmästaren, som i korthet framhöll, att fastän han endast en kort tid varit i Hoyang, så hade han ändå hunnit att få höra mycket om den gamle pastorns många barmhärtighetsgärningar, om allt det goda, som han utfört. — Stadskamrern påminde om, att om vi ville uppresa ett förblivande minnesmärke över gamle pastorn, så skulle vi var och en komma ihåg och följa pastorns goda råd och föredöme.

Diakonen Kao uppmanade ämbetsmännen, att ej endast denna gång komma med, utan fortsätta umgänget med missionsstationens folk fast gamle pastorn ej längre är med. »Jag har arbetat med honom i 20 år. På det standar, som mandarinen givit, står det: 'Inför Guds åsyn.' Det är ett passande ord för vår pastor. Denna stora ära är nu hans. Varför? Han var en Jesu tjänare, som arbetade i det medvetandet, att det var ej nog med hans egen kraft, utan då Gud gav kraften. Vi minnas hans tro på Ordet, hans lydnad för Guds bud, hans tålamod, hans godhet. Vem älskar ej sådant? Vem vill ej vara sådan? Men kraften därtill? Gamla pastorn drack flitigt av det levande vattnet, det var orsaken. Trots motståndet i början av missionsarbetet, då hus brändes eller nedrevos och förföljelsen ofta var svår, så fortsatte han alltid att verka för himmelen. Därför är det ej ett tomt ord, då ordet himmelen så ofta återkommer på de olika standar, som äro givna till gamle pastorns minne.»

Gesskolans lärare, herr Liu, sade: »Vi veta alla, vad pastorn varit för detta samhälle (Hoyang) om hans stora insats för det allmännas bästa. Men framför allt var han en evangelii tjänare, som i lydnad för Herrens befallning kom den långa vägen för att förkunna evangelium. Allt vad han gjorde syftade till samhällets bästa och den enskildes fräfsning. Detta uppskatta vi alla. Låtom oss också, såsom redan är sagt följa hans föredöme i detta.»

Med anledning av att fyra personer inom en månad dött inom missionsstationen (fröken Berg, hr Bergling och två kineser) hade hedningar talat om denna stora »olycka». Missionär Wester talade därför över några bibeltexter, som visade, att Herren bestämt dag och stund för var och en härnere. »Dina dagars mått skall jag göra fullt.» — »Herren känner de frommas dagar.» — »Alla mina dagar blevo uppskrivna i din bok, de voro bestämda, förrän någon av dem hade kommit.» För en kristen kommer ej döden oförutsedd, oväntad, utan Herren har bestämt våra dagars mått. — Missionär

Wille Bergling talade därefter: »När man står invid sin fars dödsbädd känner man mer än någonsin, hur allvarligt livet är. Under fars sjukdom ha vi som familj tackat Gud för att vi genom Guds ord veta, hur det blir härefter: Evig lycka för de frälsta, evig olycka för de, som ej mottaga Jesus. Fars minnesord till oss barn var: »Kämpa trons goda kamp, sök att vinna det eviga livet, vartill du har blivit kallad.» Far ägde det eviga livet redan här, ej på grund av att han var en god man eller på grund av något som han gjort, utan på grund av att han kommit till Jesus, bekänt synden och fått förlåtelse. Detta ord är också en hälsning till de troende, ett ord till självprövning. Om vi vilja lära känna Gud, så måste vi först rannsaka hjärtat, bekänna synden, och så fortsätta kampen livet igenom — inte bara bedja om förlåtelse, utan kämpa den goda kampen. Står du i den kampen? Låt då ingenting komma mellan Gud och dig, ingen dold eller obekänd synd, och låt oss såsom kristna akta oss för allt, som vill komma mellan Gud och oss.»

Till sist tackade missionär Martin Bergling å familjens vägnar för allt samt berättade om, hur far sett den vita skaran, innan han gick att förenas med den. Hans ansikte bar vittne om att han såg något underbart skönt, och på fråga, vad han såg, svarade han, att han såg den vita skaran, som skyndade fram mot tronen. Mor frågade: »Vilka ser du?» och han såg och namngav olika länders folk. »Ser du dina föräldrar?» Han liksom såg forskande några ögonblick, varefter han sade: »Ja, de äro där, de äro där.» »Ser du Ville och Hellfrid» (två barn, som fått gå hem såsom små.)? »Ja, jag ser dem. De äro där.» — Hans sista hälsning till församlingen var: »Förmana Hoyang församling att leva helhjärtat för Herren.»

Mellan de olika talen utfördes musik å orgel eller sjöngs sånger, dels kinesiska, dels svenska och en norsk. Tillt sist förenades alla i tacksägelse för Robert Berglings liv och föredöme samt bön för familjen.

Mycken bön hade föregått minnesgudstjänsten, och fru Bergling hade särskilt bett Herren, att intet skulle sägas, som skulle ta äran från Herren och giva den åt hans tjänare, som själv intet högre önskat i livet, än att få förhärliga Herren. Denna bön besvarades på ett underbart sätt. Hela minnesgudstjänsten var ett vittnesbörd om den Gud och Frälsare, som missionär Bergling tjänat, och ett budskap om den frälsning, som är beredd för var och en som vill taga emot den. Herren give evighetsfrukt även av minnesgudstjänsten!

Ingeborg Ackzell.

»O, vad vi kristna ändå äro lyckliga.»

(Utdrag ur privat brev från fröken Dagny-Edla Bergling.)

Puchow den 5 maj 1930. Nu äro Mor och jag här hos Verner Wester några dagar. Kommo hit fram i går. Det är riktigt Gud som har lett det så, att vi kommo iväg så fort efter begravningen. Vad det har gått i ett för oss hela tiden! Att både Ester och Far så snart gingo från oss. Far var sjuk bara 9—10 dagar. De sista fem dagarna förstodo vi, att det nog ej skulle bli så, att Far tillfrisknade. Vi hade då rakt inte hämtat oss från förlusten av Ester och så fingo vi åter stå vid en kärs dödsbädd, men o vad det har tröstat oss att veta dem så lyckliga. Man kände det, att de bara gått före. På Esters begravningsdag tyckte jag det kändes mera som en bröllopsdag än en begravningsdag. Jag tyckte det också på Fars begravning. Vi ha så mycket talat om hur härligt de måste hava det nu hos Jesus. En sade: »Tänk vad förvånad Ester skall bli att få se Far komma så snart efter.» Vi sutto kvar vid graven, medan de lade för tegelstenarna i grottöppningen, och då var det om himlen vi talade. Vi undrade, hur det skulle bli då Jesus kom. Om den där stenen för grottöppningen och tegelstenarna skulle bort och Far så få uppstå, eller om det skulle öppna sig rakt ner. En trodde, att det ej behövde öppnas utan att våra krop-

par ändå skulle komma upp, men då talte Wille om, att stenen för Jesu grav öppnades, och han kom ut, och någon annan talte om, att när Jesus dog, då öppnades ju gravar och döda kommo ut. Å vad jag tyckte det var ljuvligt att så få sitta där och tänka på Jesu återkomst. Vi undrade även om vi kanske få vara med om Jesu återkomst och ej behöva dö innan dess. Mor tyckte det var så ljuvligt tänka på att »de döda skola först uppstå». Måtte vi kunna få leva så att vi vinna många för Jesus! Kanske få vi snart komma efter. De hava nu bara gått före oss. O vad vi kristna ändå äro lyckliga, när vi få stå vid våra hemgångnas gravar. Tänk att hava hoppet om återseende!

Svenska Missionens i Kina årshögtid.

Svenska Missionens i Kina 43:e årsmöte hör nu till det förflutna. Årshögtiden firades i år under särcgna förhållanden med anledning av de dödsbud, som under senaste tiden nått oss. Genom Guds nåd blev det trots allt en verklig höglid med glädje inför Guds ansikte.

I detta nummer av vår tidning finnes anteckningar från ett bibelstudium, lett av rektor Joh. Rinman. I detta mötte oss uppmaningen: »Res dig upp! Bliv det du är utsedd till!» — Säkert skulle man kunna sammanfatta alla Guds budskap till oss under årsmötet i samma ord.

Då vi samlades på onsdagen den 28 maj ledde missionsföreståndare *E. Folke* våra tankar till ordet: »Leva vi så leva vi *för Herren;* dö vi så dö vi *för Herren*» (Rom. 14: 7, 8), och det ordet blev en uppmaning till att resa sig och bliva, vad Gud menar, att vi skola bli. Huru upplyftande var det ej att få stanna för att vi även få *dö för Herren.* Och hurn uppfordrande kom ej ordet om att vi kallas att leva för Herren, ordet som kan göra att vi redan nu få något av himmelen över oss.

Efter förhandlingarna talade missionär *Aug. Berg,* som med Rom. 4: 18—25 såsom utgångspunkt erinrade om förmånen att få bedja och tro. Paulus hade stått under lagen, men nu glädes han åt att få räkna sig till dem som allenast tro. Även vi kallas att tro i kritiska ögonblick, att såsom Abraham »ändock», trots allt, hoppas och tro och på så sätt ära Gud genom att i prövningens tider bliva »fastmer starkare» i vår tro. — Även av de orden fingo vi djupa intryck, som kunde sammanfattas i ordet: Res dig upp och bliv det du är utsedd att vara!

*

På Kristi himmelsfärdsdag erinrades vi först om att vår himlafarna Frälsare vill tilldela »åt var och en någon särskild gåva» (1 Kor. 12: 11) och fingo sedan, under missionär *Morris Berglings* predikan, stanna i tillbedjan inför bilden av vår himlafarna Konung och Frälsare. Var det ej en stund, då vi riktigt kände, att då vi se honom, då kunna vi resa oss upp och bli hans tjänare och vittnen? Och vid avskiljningen fingo vi lyssna till huru vår Frälsare personligt och kärleksfullt säger till sina vittnen: Frukta icke! Därom handlade nämligen missionsföreståndare *Erik Folkes* invigningstal.

På e. m. samma dag påmindes vi åter om vikten av att ha blicken stadigt fästad på Herren Jesus. Vidare fingo vi stanna inför vad Gud givit oss genom våra kära hemgångna. Särskilt fingo vi stanna inför minnet av fröken *Karin Andersson,* till vilkens minne vi f. ö. flere gånger återkommo under hela årshögtiden.

Ur årsberättelsen framhölls huru Gud förvandlar svårigheternas, för att ej säga dödsskuggans, dal till en hoppets port, varefter fröken *Lisa Blom* påminde om tablån över S. M. K:s ekonomiska ställning såsom »ett Guds underverk, som gör att vi känna oss små men lyckliga». — Nöden kommer, men då få vi »ringa i böneklockan», och då Gud hjälpt i nöden ökas glädjen för oss. Fröken *Ebba Widén* erinrade om storheten av att ha fått Guds kallelse och om friden och glädjen, som kommer oss till del, då vi i lydnad för Guds kallelse resa oss upp för att bliva vad Gud vill göra oss till.

*

Fredagens möten började med bibelstunden, ledd av rektor *Joh. Rinman* och utförligare refererad i uppbyggelseartikeln i detta nummer av Sinims Land. Därefter följde kl. 12 m. ett möte, då vi fingo stanna inför Guds ledning med oss under »forntid, nutid, framtid». Flera av de våra buro då vittne om sanningen av sångarens ord: »Forntid, nutid, framtid lysas upp utav Guds trofasthet.»

På kvällen var ungdomsmöte anordnat med fröknarna *Märta Josephson* och *Rut Lundberg* samt fru *Sekine Sandberg* och missionssekreterare *M. Lindén* såsom talare. Vi fingo då stanna inför nutiden, särskilt sett från ungdomens synvinkel; ge akt på huru mycket den kräver men ock på att i gemenskap med Jesus Kristus gives kraft nog för att fylla behoven i härlighet och fylla oss med glädje och lycka.

Under lördagen var utflykt anordnad till Duvbo, och på söndagen fingo vi lyssna till budskap från vår Gud genom hans tjänare: Pastor *Joh. Hagner* och missionsföreståndare *Erik Folke*.

*

Så var då årshögtiden slut och tiden inne att, såsom någon yttrade, i livet förverkliga Guds budskap till oss. Give då Gud oss nåd till att se Jesus, få kraft att resa oss och bliva Guds tjänare och vittnen. *M. L.*

Ny missionsarbetare.

Vid vår årshögtid hade vi i år glädjen få avskilja en ny missionsarbetare för för vårt arbetsfält i Kina. På f. m. Kristi himmelsfärdsdag avskildes nämligen fröken *Ebba Vidén* till Svenska Missionens i Kina missionär. Vi bedja därför att nu få presentera henne för vår läsekrets.

Fröken Ebba Vidén är född den 5 okt. 1896 i Gladhammars socken, Kalmar län. Hennes fader är lantbrukare. Redan som barn kände hon missionskallelsen, då hon i söndagsskolan hörde om nöden i Kina. Då var hon också villig att lyda. Då söndagsskolflickan blev äldre sökte hon emellertid att nedtysta Guds röst och motstå Guds vilja. Hon sökte t. o. m. sin tillflykt ute i världen och hoppades att finna glädje och ro genom att deltaga i världsliga nöjen. I stället för lycka förorsakade de emellertid ofrid och olycka. Först då hon vid 17 års ålder på nytt fick mottaga Herren Jesus såsom Frälsare och Herre, kunde friden och glädjen fylla hjärta och sinne.

Ebba Vidén.

Efter denna avgörelse för Gud förnyades missionskallelsen, men binder syntes komma i vägen, och kraft att övervinna den saknades. Fröken Vidén säger sig vid den tiden ha räknat för mycket med sig själv och började därför bedja bönen, som säkert bedes av mer än en ung man och kvinna: »Herre sänd någon annan!» Så blev det åter en tid av kamp, till dess hon slutligen fick nåd att lämna sig i Guds hand och fick erfara något av friden såsom en vattuström och sällheten såsom havets våg.

Hon har genomgått en treårig kurs vid Örebro Missionsförenings Missionsskola samt en kortare sjukvårdskurs vid »The Mothers' Hospital» i London. Hon har ock arbetat i privat sjukvård i England samt varit anställd vid Västerviks hospital. Dessutom har hon på olika platser arbetat såsom evangelist.

Vi hälsa henne välkommen i vår krets och anbefalla henne åt missionsvännernas hågkomst i förbön. *M. L.*

Missionstidningen Sinims Land.

Under sommarmånaderna, juni—september, kommer Missionstidningen Sinims Land i år, i likhet med föregående år, att utgivas med endast ett nummer i månaden.

Södertäljekonferensen.

Konferensen i Södertälje för det andliga livets fördjupande hålles i år den 23—26 *september* och hälsas kristna av olika kyrkosamfund välkomna. Såsom talare väntas representanter från olika svenska kyrkosamfund jämte Kina Inlandsmissionens direktor i England, Rev. W. H. Aldis.

S. M. K:s Bibel- och ungdomsveckor.

Beträffande Bibel- och Ungdomsveckorna innevarande år hänvisa vi till särskild artikel därom, införd i detta nummer av vår tidning.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1930.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Sanda på Gottland den 18—21 juni och en som vanligt på Steninge den 22—27 juli. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, *särskilt ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro samt under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt en bibelstund och ett orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program. Talare bliva huvudsakligast ledare och hemmavarande missionärer inom Svenska Missionen i Kina.

Vid *mötet i Sanda* komma bibelstunderna v. G. att ledas av missionär *August Berg*, varjämte vi hoppas få räkna kyrkoherde *H. Carlsson*, missionsföreståndare *E. Folke*, missionssekr. *M. Lindén*, missionär *Morris Bergling* samt fröknarna *Lisa Blom* och *Anna Eriksson* m. fl. såsom medverkande.

Kursledare blir missionsföreståndare *E. Folke*.

Priset för deltagande i kursen blir ett för allt för 7 dagar kr. 25: — häri inberäknat en deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötet. Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, filtar och kuddar.

Vid *mötet på Steninge* komma bibelstudierna v. G. att ledas av missionsföreståndare *E. Folke*, som ju f. ö. även där blir kursledare. Priset blir även där ett för allt kr. 25: —.

Anmälan om deltagande bör snarast göras till Sv. Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.

Från Ishih.

(Kvartalsberättelse av *Axel Hahne*.)

Arbetspersonal. I och med fröken Elna Lenells överflyttning till denna station ha vi fått ett välbehövligt tillskott till vårt antal. En ny infödd arbetare har även tillkommit, i det att den unge Suen Te-fu, som under två år studerat vid Hungtung bibelinstitut nu antagits som evangelist här. Vår skara är sålunda: 4 missionärer, 3 evangelister och 3 bibelkvinnor, varjämte vi ha evangelisten Chen såsom allas hjälpreda och oumbärliga faktotum.

Byarbete. Den ovanligt stränga och långvariga kölden omöjliggjorde byresor under förra delen av kvartalet, först i slutet av febr. kunde byarbetet börja. Det är förnämligast Elna Lenell som med bibelkvinnas hjälp ägnat sig därät.

Evangelisterna ha även upptagit detta slag av verksamhet, då vi nu icke ha något tält att samla folk i. Målet är att se till de kristna i distriktet och i deras hem hålla möten och så samla hedningarna för att höra evangelium. Att detta arbetssätt slår väl ut betyga våra syskon.

Just nu har evangelisten Hai kommit hem från en 6 dagars vistelse i en by, där ursprungligen var blott *en* kristen, och *nyomvänd*. I fjol slogs tältet upp i byn och flera män och kvinnor mottogo då djupa intryck av evangelium. Den unge kristne sökte samla dem och undervisa dem samt har i sitt hem hållit gudstjänst. Han kände dock att han behövde hjälp och bad Hai göra ett besök där. Resultatet av dessa 6 dagars besök är flera nya sökare och de förutvarandes befästande. Farmodern till den nämnde unge kristne, som förut varit mycket fientlig, blev nu helt vänligt stämd; en ung kvinna, dotter i en rik familj men gift hit till denna by, hade av sin far förbjudits att ha något med »den utländska läran» att göra. Men hon blev nu djupt gripen av vad hon hörde evangelisten förkunna och synes icke långt från Guds rike. Allt som allt är det omkr. 15 sökare där nu, av vilka 3 begärt att i vår få mottaga dopet. Det blir dock svårt att jämte detta slag av verksamhet även uppehålla månadsbesöken på de 10 predikoplatserna, då behövdes ytterligare 3 evangelister.

Stationsarbetet. Arbetet på stationen (i staden Ishih) bedrives med *allmän gudstjänst* (söndagspredikan och veckobönemöte), *husandakt:* gemensam *morgonbön* för män och kvinnor, gosskolan även närvarande, *aftonbön* på skilda håll, samt *husbesök*.

Den allmänna gudstjänsten har denna vinter varit talrikt besökt, så att folk ofta fått sitta på gården för trängselns skull. Böneveckans möten voro rikt välsignade, då flera personer blevo gripna i samvetet och överbevisade om synd; några av dessa fingo förvissning om sina synders förlåtelse, andra ha ännu icke kommit till klarhet.

Aftonbönen för kvinnorna, vanligen ledd av min hustru, har haft en särskild prägel. Där har varit bibelstudium, läsövning, med in- och utanläsning, undervisning både teoretisk och praktisk, personliga samtal och bön. Under ett par timmars tid har kvinnornas gästrum sålunda varit fyllt av kvinnor, och det varje kväll; ofta ha de icke velat gå när mötet slutat.

(Forts.)

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1930.

Allmänna missionsmedel.

752. R ms gm H. B., Hova 15: —
753. C. o. A. J., gm d:o 5: —
754. V. N. gm d:o 3:
755. I st. för blommor vid vännen L. P:s bar gm d:o 5: —
756. »Tackoffer, Ps. 103: 2. 3» 50: —
757. En vit och en röd ros på kära Ester Bergs grav från vännen A. D., Kristdala 5: —
758. A. G., Kristianstad, i st. för blommor till R. Berglings bar 5: —
759. Koll. i Borås 28/4 71: —
760. D:o i K. F. U. K., Jkg 9: 10
761. Del av koll. i E. F. S., d:o 10: —
762. L. H., Skellefteå, »tackoffer» gm A. B. 10: —
763. »Annie» 10: —
764. Onämnd till Anna Janzons underh. 400: —
765. A. o. A. B., till vår käre broder Rob. Berglings minne. Hebr. 11: 5 10: —
766. A. G., Duvbo 15: —
767. A. o. A. K., en blomma på Ester Bergs grav 5: —
768. D:o d:o på Rob. Berglings d:o 5: —
769. E. A., Värnamo, i st. för blommor på d:o 19: —
770. E. J., Boden, till J. Asgbergs underhåll 100: —
771. »Vänner i Norrköping» gm E. A. 60: —
772. Testamentsmedel efter avlidna frök. Hulda Andersson, Madängsholm 500: —
773. A. R., Bollnäs, till Maria Björklunds o. Ester Bergs minne 20: —
775. Tionde enl. Herrens bud 15: —
776. I. B—ng, Duvbo, i st. för blommor på Hoyanggravarna» 5: —
777. G. B—ng 15: —
778. N. S., till Estrid Sjöströms underh. gm S. N., Skellefteå 10: —
779. »Liten Majblomma» fr. N. N. 20: —
780. Rom. 8: 37 10: —
781. D:o, »en liten blomma på Rob. Berglings bär» 10: —

783. Koll. i Mölnbo 23: 60
784. A. W., Adelöf, resebidrag 5: —
785. Koll. i Ölmstad 17: 60
786. H. H., Brötjemark 5: —
787. Skärstads N. Mfg, resebidrag 5: —
788. Koll. i Vireda 7: 50
789. D:o i Skärstads S. missionsh. 12: 35
790. Barkeryds arbetsfören. resebidrag 10: —
791. Fredriksdals Ungd.-fören. 25: —
792. Koll. i Fredriksdal 18: 55
793. D:o i Malmbäck 15: —
794. B. T. Hok 5:
795. K. S., d:o 10: —
796. Koll. i Hok 15: —
797. D:o i Torarp 13: —
798. D:o i Galtås 17: 25
799. D:o i Skillingaryd 100: —
800. D:o i Hagshult 16: 60
801. D:o i Hörle 16: 70
802. D:o i Bor 17: 60
803. Kinesernas vänner, Värnamo 200: —
804. Koll. i Rahult 9: 25
805. D:o i Liared 10: 50
806. D:o i Mfg, Ulricehamn 27: —
807. D:o i Syfören. St. Skottek 118: 45
808. D:o i Madäng 27: 55
809. Kr. Ungdomsfören. i d:o 50: —
810. Mfg i Hovslätt, resebidr. 5: —
811. Koll. i Fridene 12: —
812. H. R., d:o 10: —
813. Mfg i Stenstorp, resebr. 5: —
814. D:o o. Häggum d:o 5: —
815. Koll. i Tibro 50: —
816. Del av testamentsmedel efter avl. fröken Fredrika Hallin 2 000: —
817. Sparb.-medel fr. Flisby, gm E. B. 149: 39
818. D:o fr. Norrhemmet g:m d:o 9: 61
819. Koll. i Flisby missionshus g:m d:o 76: —
823. H. G., Gbg 10: —
824. A. A., Malmö 25: —
825. Matt. 9: 36 500: —
826a. K. F. U. K., Umeå, till Ester Bergs minne 70: —
826b. En vän, »till Guds ära» 10: —
830. »En vän fr. Stoningemötet 1929, till Ester Bergs minne» 100: —
831. Bjurholms syfören., Bjurholm 60: —
838. Koll. i Immanuelskyrkan, Borås 171: 77
839. Syfören. i Gbg. sparb.-medel gm K. R. 70: —
840. Koll. i Ljungskile Ungd.-skola gm B. M. H. 18: —
841. D:o resebidrag gm d:o 30: —
842. Koll. i Rönninge skolhus, gm G. G., Tumba 20: 87
843. »Tackoffer 13/5» 10: —
844. I. J. N. »i st. för blommor till Rob. Berglings bår», gm G. L., Sthlm 20: —
845. Fullösa Missionsförsaml. till O. o. G. Carléns underh. 42: 35
846. Syfören. i Hackva gm A. P. 70: —
847. Skelleftea Landsförsaml. missionsförening 40: —
848. Medel insaml. vid L. H. Linders resor till N. o. O. Styrelius underh. gm O. P., Kingsburg 34: 56
849. K. G., Sthlm 20: —
850. Holmestads Missionssykrets 100: —
851. A. J. D., Malmköping 50: —
852. »Glädjebössan» 127: —
853. G. N., Malmö 35: —
854. Onämnd till Elna Lenells underh. 10: —
855. K. o. J. B., Trånas, till Ester Bergs o. Rob. Berglings gravar 30: —
856. A. A. D:n 100: —
857. S. o. S. J., Örebro, i st. för blommor på gravarna i Hoyang 50: —
858. K. M. A:s pensionskassa begravningshjälp till Ester Berg 300: —
859. Krogstorp o. Sulegångs syfören. 50: —
860. Söndagsskolan i Kristineberg, till W. Berglings underh. 8: —
862. Kyrkl. Ungd.-kretsen i Vaxholm 10: —
863. Onämnd 159: —
864. E. H. 109: —
866. Kinavän, Ålem, tackoffer för bönhörelse 5: —
871. Måndagssyförening. Norrköping, gm E. A. 40: —
872. »Gunnar» 20: —
873. G. W., Västerås 17: 75
874. H. B., Gbg 200: —
875. Onämnd 500: —
876. M. R., Malmö, i stället för blommor på Ester Berg och Rob. Berglings gravar 20: —
877. Kinakretsen, Uppsala, i st. för blommor på gravarna i Hoyang 10: —
878. Koll. fr. Skelleftea stads söndagsskolebarn 100: —
879. Syskonringen i Flisby, gm K. G. 150: —
880. Ur sparb. gm d:o 10: —
881. K. R., Uppsala, sparb.-medel 31: 70
885. Koll. vid årsmötet F. P., Björklinge 10: —
886. G. K., Björköby 20: —
889. Borås-Sjömarkens Kinakrets 200: —
890. G. K., Sätsjö 10: —
891. Missionsvänner i Gummark 25: —
892. De Ungas syfören. i Kroxhult till Minnie Nicholssons underh. 100: —
893. Kinafören. Hoppet, Helsingfors 262: 92
894. »Kl. 3: 26» 500: —
895. Koll. vid minnesstund i Forssa missionshus efter avl. missionär Rob. Berglin 114: —
896. Elina o. Ivar 40: —
897. M. L., Värna »Herrens del» 18: —
898. Ekssjö missionsförsaml. juniorfören. »Föreningslänken», till Judith Hultqvists underh. 25: —
899. Koll. fr. Kinavänner i Åsaka gm K. A. G. 20: 30
900. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
901. E. B., Sthlm, till Rob. Berglings minne 10: —
902. S. N., Skelleftea, till d:o 10: —
903. J. A. H., Tollare 5,100: —
904. B. o. J., »Tack» 25: —
905. E. B., Sthlm, en blomma till Karin Anderssons minne 5: —
906. L. S., d:o i st. för blommor på Rob. Berglings grav 10: —
907. Till S. M. K. 10:
908. Koll. i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi himmelsfärdsdag 563: 23
909. Ett litet minne fr. hemgångna vännen N. P. Ottoson, Skede 10: —
910. H. B., en tacksamhetens blomma till Rob. Berglings minne gm A. B., Skelleftea 10: —
911. E. L., till d:o gm d:o 10: —
912. A. B., till d:o gm d:o 10: —
913. A. B—n, till d:o gm d:o 5: —
914. Två sparb. lämnade i Betesdakyrkan 4: 91
915. Auktionsmedel fr. Hvetlanda flickförening 600: —
916. Ö. H. K. U—d till C. o. E. Bloms underh., Skede 40: —, Björkö 65: —, Holsby 125: —, Mamrelund 50: —, Eckerda mfg 50: —, till M. Lindéns underhåll Ulriksdal 20: —, Björkö 65: — till Judith Hultqvists underh. Mörteryd 300: —, till S. M. K., Skede sparb. 52: 14, Nye 250: —, Stäfnäkra 10: — 1,927: 14
917. S. J., Örebro 500: —
918. H. C., Sandberg, Tackoffer 10: —
921. A. O. P., Brunflo, i st. för blommor på Karin Anderssons grav 100: —
922. Bönekretsens sparb. på Fjällgård 30: —
923. Offerkuvert fr. Köping gm A. J. 30: —
924. Fil. 4: 6 till R. Andersons underh. 100: —
925. Ps. 108: 5 till C. Bloms d:o 100: —
926. N. o. H. H., Djursholm, en blomma på Ester Bergs bår. Upp. 22: 5 50: —
927. D:o d:o på Robert Berglings d:o, Upp. 22: 5 50: —
928. Ett arvode 120: —

Kr. 18 361: 19

S. M. K:s pensionsfond.

751.	»Till Pensionsfonden»	7: —
867.	Syfören. n:o 2, Sthlm, sparb.	100: 15
884.	D:o n:o 3, d:o sparb.	75: 85
929.	2 Mos. 35: 5.	50: —
		Kr. 233: —

Särskilda ändamål.

774.	Stucku-Bringsta söndagsskolbarn till Hanna Wang för flickan Kuei-U i Pucheng. gm G. N., Skanderåsen	11: 75
782.	Rom. 8: 37 till Maria Pettersson att anv. enl. överenskom.	20: —
820.	»Kinavän» till J. Aspberg att anv. efter gottf. gm E. J., Boden	10: —
821.	C. P., Kallrör till Hanna Wang att anv. till de hungr. i h:s distr.	20: —
822.	A. E. L., Broddetorp, till Carl Blom att anv. efter gottf.	50: —
827.	M. L., till Hanna Wang att anv. efter gottf.	5: —
828.	B. N., Gärdsta, till d:o	5: —
829.	M. M., d:o till d:o	2: —
832.	Koll. till underh. av evang. i Pingla gm K. R., Gbg	65: —
833.	E. I., Mariestad, födelsedagsblommor till G. Carlén att anv. efter gottf.	25: —
834.	V. W., Borås, till de nödl. i Tungchow-Pucheng distr.	250: —
835.	A. W., d:o till d:o	250: —
836.	Koll. i d:o till d:o i Puchow distr.	153: —
837.	O. o. A. H., Gbg till evang. underh. gm A. W.	200: —
861.	K. N., d:o i st. för blommor till E. Berg o. R. Bergling till de nödl. församlingsmedl. i Kina	50: —
865.	L. P., Axstad, till de hungr. i V. Westers distr.	100: —
868.	E. S., Rödjenäs till Judith Hultqvist att anv. efter gottf.	5: —
869.	Skärstads Norra Ungd.-Fören. till evang. underh.	209: —
870.	K. F. V. M:s Gossavd., Malmö, till Martin Berglings pojkarb. i Kina	4: 13
882.	Blasieholmskyrkans Barnmissionsförening till en gosses underh.	100: —
883.	Syfören. n:o 1, Sthlm, sparb. till bibelkvinnor i Honanfu	143: 25
887.	Ch. Rm., till O. o. G. Carlén att anv. efter gottf.	20: —
888.	A. G., Malmö, till Wei Dien-chen's och Liao Hsi-kao's underh.	250: —
919.	S. J., Örebro, till pastor Li Pao lo's underhåll	400: —
920.	D:o till bibelkv. Kao's d:o	200: —
930.	Mormors minne till bibelkvinna i Puchow, gm J. A. V. P., Mönsterås	25: —
931.	S. N., sparb. till d:o gm d:o	5: 74
		Kr. 2,569: 87

Allmänna missionsmedel	**18,361: 10**
S. M. K:s pensionsfond	**233: —**
Särskilda ändamål	**2,569: 87**
Summa under maj månad 1930: Kr.	**21,163: 97**

Med varmt tack till varje givare!

»Tacken Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.» 1 Krön. 16: 34.

Nödhjälpsmedel.

B. J., Limhamn, 30: —; L. H., Skellefteå, gm A. B. 10: —; Onämnd 10: —; En liten småskoleklass gm J. E., Kristinehamn, 12: —; S. M., Sthlm, 27: 50; »I» 30: —; E. B., Malmö, 10: —; Koll. gm K. R., Göteborg, 55: ; Sjustjärnans missionssyförening gm d:o 25:- -; E. P., Sköllersta, 25: —; Onämnd 5: —; G. G., Göteborg, 25: —; Agda o. David 10: —; Smulor från den rike mannens bord gm K. M. A. 5: —; A., Stockholm, 5: —; Insaml. av Tidningen Sydposten, Malmö, 130: —; Koll. i Eckerda mfg 45: —; J. A., Norrköping, 20: —; En skolklass i Tannefors gm M. O. 10: —. *Summa kronor 489: 50.*

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1930 i sin 35:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Det ljusnar när du beder. — Res dig upp! — Bliv det du är utsedd till. — Karin Andersson †. — Fröken E. Bergs hemförlovning. — Minnesgudstjänst efter Rob. Bergling. — »O, vad vi kristna ändå äro lyckliga.» — Sv. Missionens i Kina Årshögtid. — Ny missionsarbetare. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Från Ishih. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1930.
301135

N:r 12. ÅRG. 35. 10 JULI 1930. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Foto: Rut Lundberg.

Grupp av deltagare i Bibel- och Ungdomsveckan i Sanda.

INVID JESU KORS.

När jag stannar invid Jesu kors, lysa två ord i eldskrift för min själ. Det första är: »För dig», det andra: »För hela världen».

Att det är för mig, just för mig, det fyller själen med en outsäglig fröjd och frid — att det är för hela världen, det fyller själen med ansvarskänsla för alla dem, som icke kunna säga: »Det var för mig han dog.» Ansvarskänsla i all synnerhet för alla dem, som icke veta, att de kunna få säga så, för dem som vandra i mörker och dödens skugga i hednaland.

Det är en stor förmån att få tillägna sig Guds löften personligt. Detta gäller ej minst de ord, som handla om Jesu försonaregärning. Det faller ett nytt ljus över de så mången gång förut lästa bibelspråken, när jag byter ut ordet: våra mot ordet: mina. »Ja, han var sargad för mina överträdelsers skull ...» Jes. 53: 5. Det är trosstärkande, och giver frid och ro åt ett förut tvivlande och bävande människohjärta. Den största kärleksgärning som gjorts i världen, den gjordes för mig. »Ty så älskade Gud världen att han utgav sin ende Son på det att var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv» (Joh. 3: 16).

Sedan jag själv fått tillägna mig denna stora gåva: syndernas förlåtelse och därav följande frid och visshet om en öppnad himmel, måste en naturlig följd därav bliva, att jag, tvingad av Kristi kärlek, låter andra få veta, att han dog även för dem.

Människorna längta efter personlig kärlek, längta efter någon, som bryr sig om dem, någon som förstår dem. Låt oss då föra dem till Jesu kors, föra dem till deras bäste vän, som utgav sig själv för dem, som älskar dem var och en med evig kärlek, som förstår deras hjärtans innersta och förmår hjälpa i all nöd.

Invid Jesu kors där lärde du dig att se synden i dess rätta belysning. Du förstod huru förskräcklig synden måste vara, när det kostade Guds Son hans liv att friköpa oss från dess förbannelse. Du såg i anden huru han led, men kunde du fatta djupet av det lidande, som förorsakades av att hela världsskulden vältrades över på honom den Helige, Rene, som aldrig själv begått synd?

Du såg även din egen synd i ett nytt ljus. Men du såg något mer än synden — du såg Jesu outsägliga kärlek till syndare. Så greps du av hans lidande och hans kärlek och övervanns därav, så blev du Guds barn genom tron på din Korsfäste Frälsare.

Men när du så stannade invid Jesu kors och lärde dig att älska honom, lärde du dig ej också då en annan sak? Lärde du dig icke att älska alla de andra, för vilka han hängde där på förbannelsens trä?

»Han är försoningen för våra synder, ja icke allenast för våra, utan ock för hela världens.» 1 Joh. 2: 2.

Må vi därför så starkt känna vårt ansvar för den värld, som försmäktar i syndens och dödens bojor, att vi ej kunna annat, än att på något sätt vara med om att sända den evangelii ljus.

En »kinalänk».

S. M. K:s BIBEL- OCH UNGDOMSVECKA I SANDA.

Det är med innerlig tacksamhet till Gud, som vi se tillbaka på Bibel- och Ungdomsveckan i Sanda på Gotland. Vi tacka Gud för vad han gav oss de dagarna, och vi tacka honom för alla de vänner, som landet runt voro med oss i förbön. Vi blevo bönhörda, kära vänner, och Gud gör ofta så, att vi få långt mera, än vi kunna begära eller ens tänka. Denna erfarenhet fingo vi också göra i Sanda.

Med stor kärlek och omtanke hade allt ordnats för oss av kyrkoherde och fru Carlsson och i deras hem i prästgården, i hela deras trädgård, i kyrkan och i skollokalerna fingo vi känna oss hemma, och detta gjorde vi också från första stund. Dessutom hade i flera hem rum gästfritt upplåtits för de av deltagarna, som icke kunde ligga i lägersalarna. Därför kändes det nästan, som om vi hade varit hemma i hela Sanda kyrkby, och från församlingen i sin helhet rönte vi också mycken kärlek.

En alldeles ny erfarenhet fingo vi göra där nere i det vackra Sanda. Alltid har jag hört omtalas de kära gotlänningarnas gästfrihet och vänlighet, och nu fingo vi se bevis därpå. Redan innan vi kommo, hade både penningar och en del gåvor in

Sanda kyrka. Foto: M. Lindén.

Utanför Sanda kyrka. Foto: G. Bölling.

Foto: M. Lindén.
Lärarebostaden i Sanda, där rum också upplåts.

natura givits till vårt hushåll, och sedan gick ingen dag utan att vi fingo taga emot gåvor. Ägg, smör, mjölk, grädde, kaffebröd, dricka, grönsaker, potatis och ved fingo vi taga emot. Det var riktigt gripande med all denna kärlek, och vi tacka våra vänner, som gav oss allt detta, och vi bedja, att Gud skall välsigna dem var och en för denna kärleksgärning. En deltagares beskrivning på denna Bibel- och Ungdomsvecka följer härnedan, men med dessa rader ville jag få giva uttryck för den stora glädje vi inom S. M. K. känna varje gång, vi få se hur Gud är med och delar ut sina rikedomar. Då vi samlas inför hans ansikte på dessa våra bibel- och ungdomsveckor få vi så rik anledning att tacka Gud för var och en, som fått vara Guds språkrör och för alla deltagare, unga och gamla. Den kärlek, som förenar oss alla under en sådan vecka är en Guds gåva till oss. Må Gud hjälpa oss att denna kärlekslåga alltid må vara brinnande i våra hjärtan och att vi i ödmjukhet må i ord och gärning kunna bekänna vår Herre och Frälsare, då vi lämnat höglidsdagarna bakom oss och komma in i vardagsgärningen igen.

Lisa Blom.

De stilla dagarna i Sanda, så skulle jag vilja kalla den Bibel- och ungdomsvecka, som hölls där vid midsommar. Under stor glädje och med stora förväntningar reste vi, en skara på över 20 personer, från Stockholm till Gotland den 17 juni på kvällen. Vädret var stilla, havet låg som en spegel, och Visby hälsade oss på morgonen den 18 med strålande sol.

I Visby mötte en grupp deltagare, som anlände med båt från Kalmar. Och redan där började »veckan». En del av vår skara samlades på »kyrkberget» till morgonbön, och där fingo de i Dagens Lösen för den 18/6 Guds borgensförbindelse för de kommande dagarna. Den förbindelsen inlöstes bokstavligen dag för dag. Hade någon stått bävande och frågande inför uppgifterna försvann oron vid ordet: »Jag uppmanar Eder att vara vid gott mod.»

Genast vid ankomsten till Sanda möttes vi alla av så mycken kärlek och omtanke från dem, som redan före mötet burit dagens tunga och hetta, för att vi skulle få det gott.

Kursen öppnades i kyrkan på kvällen, och till vår skara från skilda delar av

Foto: M. Lindén.
Utanför skolan, innehållande kursbyrån, samlingssal och manliga lägersalen.

fastlandet samlades då en skara från församlingen och övriga delar av Gotland. En hel del ungdomar från församlingen voro med under kursen.

Varje morgon kl. 8 samlades vi i kyrkan kring altarringen för morgonbön. Dessa stunder blevo nog för oss alla ljusa minnen för hela livet. Där fingo vi taga emot välsignelse för hela dagen och på nytt för var dag lägga oss ned vid Guds altare.

Kl. 10 varje dag fingo vi i bibelstudiet följa Petrus från hans första framträdande i bibeln till de sista ord vi ha från honom. I de olika skedena av Petri liv se vi, hur underbart nådig Gud är, och vad han förmår göra med en stackars människa, om han får henne i sin hand.

Nog se vi likheten hos oss med Petrus, som han var, då han först kom till Jesus; men få vi se någon likhet även i fortsättningen?

Vid 12-mötena fingo vi lyssna till litet ur Kinas politiska och religiösa utveckling och detta hjälpte oss att bättre förstå läget därute såväl som behoven just nu.

På em. fingo vi följa missionärerna från deras första kallelse och ut till arbetet för Kinas frälsning.

Foto: M. Lindén.
I det gröna gräset i prästgårdens trädgård.

På kvällarna samlades vi så åter i kyrkan till aftonbön med ett par kortare anförande samt altartjänst. Så fingo vi börja och sluta vår »stilla» dagar inför Guds ansikte i helgedomen.

Mellan de olika mötena och på kvällarna var tid till samtal och bön, och de stunderna utnyttjades nog. Tiden ville icke räcka till, och man försökte liksom hålla i minuterna. Dagen tänjdes ut så långt som möjligt.

En em. fingo vi lyssna till ett hembygdsföredrag, vilket förde alla deltagarnas tankar till deras hem i skilda bygder av vårt land, men också till hemmet därovan, där allt vad vi här älskat skall nå sin fullkomning.

Midsommaraftonen anordnades en utflykt till havet, där en av deltagarna bjöd på kaffe. Där behandlades och besvarades också de frågor, som nedlagts i frågolådan. På kvällen var hela kursen inbjuden till en av församlingens kyrkovärdar. Den midsommaraftonen skall nog länge leva i deltagarnas minne.

Sångkören. Foto: Rut Lundberg.

Foto: M. Lindén.
»Matsalen» med köket i bakgrunden.

. På söndagen och midsommardagen var högmässa i kyrkan. Söndag em. var anordnat ett ungdoms- och konfirmandmöte, vilket till vår stora glädje samlade ett stort antal ungdom men också äldre. Midsommardagens em. var missionsmöte, och även då hade en stor skara äldre och yngre mött upp. Under hela kursen kunde vi glädja oss åt ett härligt sommarväder med värme och sol. Både fm.- och em.-mötena höllos ute i Prästgårdsparken och likaledes fingo vi intaga våra måltider i det fria.

Även i fråga om vädret fingo vi se, att Gud är en bönhörande Gud. Det framhölls vid något tillfälle att vi borde bedja Gud om regn, enär allt var mycket torrt. På midsommardagen, då friluftsmötet på em. var slut vid 6-tiden, kom några regnstänk och sedan på kvällen och natten kom ett uppfriskande och välgörande regn. Då vi på onsdag morgon reste från Sanda regnade det också. Så fingo vi på nytt se att det icke är lönlöst att bedja.

Midsommardagen kl. 7 avslutades veckan med nattvardsgång. Vi fingo då, till allt det goda vi fått förut under veckan, även gå fram till det dukade bordet och av nåd emottaga Herren Jesus själv.

Senare på kvällen var anordnad en offerstund, då också en del av kursdeltagarna fingo uttala sitt tack till Gud och till kursens ledare för allt vad vi fått mottaga under veckan.

De »stilla dagarna» äro över och vi alla som fingo vara med, ha nu vänt åter till vårt arbete.

Kunna eller vilja vi nu omsätta något av allt detta goda vi fingo, eller tänka vi behålla det för oss själva och till egen njutning? Må Gud riktigt få göra det klart för oss, att sådana gåvor förpliktа, och lära oss att på ett vist sätt förvalta de pund han själv givit oss. *En deltagare.*

Foto: M. Lindén.
Från ett möte i prästgårdens trädgård.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Tack för mötena i Sanda och bön om välsignelse över utsädet där.

Bibel- och Ungdomsveckan på Steninge den 22—27 juli.

Vår nyantagna missionär.

Våra hemkomna missionärer.

Missionarerna på fältet.

Missionär Westers anhöriga.

S. M. K:s ombud.

Fortbildningskursen för missionärer.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Uppbyggelseartikeln »Invid Jesu kors» i dagens nummer av vår tidning är insänd i ett anonymt brev av en »för Steningemötet 1929 tacksam kinalänk», som också meddelar, att de nedteckna de tankarna delvis stå i förbindelse med upplevelser under sagda möte. Vi införa med glädje artikeln och tacka varmt för densamma.

*

Steningemötet 1930

hålles som bekant den 22—27 innevarande juli månad. Vi ha haft glädjen få mottaga rätt många anmälningar men kunna mottaga ytterligare deltagare, villiga att ligga i lägersalarna. Ångfartyget Upland, som avgår från Munkbrohamnen kl. 3.15 e. m., kommer enligt lämnat löfte att gå in till Steninge brygga den 22 dennes, varför deltagare även i år kunna begagna sig av denna båtlägenhet. Må så Guds rikaste välsignelse även i år vila över samvaron. Bedjen därom! Vi hänvisa f. ö. till meddelandet i föregaende numret av Sinims Land.

*

Prästvigd missionär.

Missionär *Nath. Engbäck*, som en tid haft tjänstledighet för bedrivande av studier, har nu avslutat dessa. Efter att hava erhållit kungl. maj:ts nådiga tillstånd till prästvigning för missionsfältet prästvigdes nämligen E. i Skara domkyrka den 9 sistlidne juni. Vi hoppas nu att missionärsparet Engbäck under sensommaren skall kunna utresa till Kina.

För denna ökade utrustning för tjänsten i Guds rike glädja vi med missionär Engbäck samt anbefalla honom åt missionsvännernas hågkomst i förbön med tacksägelse.

*

Nyantagen missionsarbetare.

Vid senaste Kommittésammanträdet antogs till Sv. Missionens i Kina missionär lärarinnan fröken *Maja Lundmark*, Skellefteå. Vi komma att i samband med hennes avskiljning närmare presentera henne för vår läsekrets, men vilja redan nu anbefalla henne åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön.

*

Hemkomna missionärer.

Fredagen den 4 dennes anlände missionärerna fru *Dagny Bergling* och fröken *Ingeborg Ackzell* till Stockholm från Kina. Resan, som företagits över Sibirien, hade varit god.

Vi bedja att även här i vår tidning få till dessa missionärer uttala en varm välkomsthälsning. Välsigne Herren deras ingång ibland oss och göre han dem till stor välsignelse!

G. V. Wester.

Den väg, Missionens Herre nu givit oss att vandra, har blivit en trång lidandesväg. Vi hade knappast hunnit hämta oss efter förlusten av våra kära medarbetare Ester Berg, Robert Bergling och Karin Andersson, förrän budet nådde oss, att även Verner Wester ryckts bort av den hemska tyfusfebern. Vi fingo ett telegrafiskt meddelande, daterat den 16 juni,

att han låg sjuk i Yuncheng. Och vi ha ropat till Herren, att han, om så var hans vilja, måtte skona hans liv. Missionär Wester var, syntes det oss, en alltför värdefull kraft att mista. Herrens tankar voro dock i detta fall ej de samma som våra. Han hade berett rum hos sig för sin tjänare, och stunden var inne för hans hemförlovning.

Förlusten är mycket stor för oss, enär vi i Missionen äga så få manliga missionärer, och med Wester gick därtill en av våra äldre, erfarna arbetare ifrån oss. Under 27 år hade han varit verksam i Missionens tjänst och hade därunder fått tjäna på mångahanda sätt. Han hade i utpräglad grad beredvillighetens ande. Alltid var han redo att utan knorr eller betänkligheter komma till hjälp, där behoven så krävde. Begåvad som han var med praktisk förmåga och i besittning av ett stilla, vänligt väsen, god hälsa och goda krafter, blev han en synnerligen värdefull hjälpare för många i krävande uppgifter.

I sin verksamhet för evangelii utbredande och befästande var han ock outtröttlig. Puchow, hans smärtas stad, hade vunnit hans aldrig svikande missionskärlek. Här hade han fått stå vid sina käras dödsbäddar. Hans hustru i första giftet Thora Wester, född Hattram, lämnade honom här efter endast ett år och fem månaders äktenskap, och ej långt efter följde hans späde son Gustaf sin moder i graven. Då han fem år därefter åter fick glädjen att få ett eget hem, skulle även det skövlas av döden. Hans hustru i andra giftet Gertrud Wester, född Halldorf, skänkte honom fyra barn, av vilka tre dogo redan i späda år. Under den svåra hungersnöd, som radde i Kina år 1923, fick han följa deras moder till graven. Så stod han nu åter nästan ensam med endast sonen Sven vid sin sida. Han har sålunda fått gå igenom den smärtan att gräva sex gravar i Kina, och nu har han själv fått gå till vila vid dessa sina käras sida. I det land, där han offrat sina bästa krafter, där får han nu vila till uppståndelsens morgon.

I Puchow fick Wester genom vänners i hemlandet hjälp bygga ett rymligt och trevligt kapell, och där fick han glädjen att se en församling av kristna växa upp, för vilkas frälsning han bad och kämpade som en fader för sina barn. Många gånger fick han här göra Pauli bekännelse till sin: »Mina kära barn, vilka jag på nytt med smärta föder, till dess Kristus vinner gestalt i eder.» Dessa barn voro honom mycket kära även trots sina brister och ofullkomligheter. Med nit och intresse ägnade han sig åt de olika grenarna i missionsverksamheten, åt församlingsvården, åt de ungas fostran i skolorna, åt evangelii utbredande ibland den talrika hedniska befolkningen i staden Puchow och på landsbygden. Under de svåra hungerår, som med korta mellanrum följt på varandra, har Wester offrat mycket av tid och krafter åt understödsarbetet. Levnadsdagen har för honom varit en arbetets dag, och vilan måste därför kännas ljuvlig. När Herren kallar sina tjänare till sig, kallar han dem från möda och lidande på jorden till sin vila i härligheten, där ingen skilsmässa mer är, ingen död, ingen smärta, ingen sorg, inga tårar, inga törnen, ingen ensamhetskänsla, inga missräkningar utan idel ljuvlighet på Herrens högra hand evinnerligen.

Under de sista åren av Westers vistelse i Kina, var han ensam i arbetet i sitt vidsträckta distrikt. Huru fick han då ej erfara innebörden av ordet: »Skörden är mycken och arbetarna få.» Helt visst blev bönen: Sänd, Herre, arbetare i din skörd, brinnande i honom. Och kallelsen från Herren kommer nu mer inträngande än någonsin att träda in i tjänsten på den tomma platsen.

Vem vill gå med?
Vem träder i skördemännens glesa led?
Vem samlar in för himlens höjd?
Vem undfår lönen en gång med fröjd?

Vi välsigna Herren för den tid, vi fått äga Herrens tjänare ibland oss. Välsignat vare hans minne!

Erik Folke.

Två ombud hemkallade.

Åter ha vi ett smärtsamt meddelande att göra, i det att två av vår Missions varma vänner lämnat oss.

Midsommaraftonen kom hembudet till *verkmästare Nils Oxelqvist, Huskvarna.*

Man kan ju säga, att tiden för uppbrott var inne, då vår vän uppnått en ålder av 92 år. Men saknaden är icke mindre utan fastmer så mycket större när vi tänka på hans trogna kärlek till vår Mission, varpå vi under årens lopp hunnit få så många praktiska bevis. Vad som givits i bönevrån, vet allenast Herren.

Minnet av vår vän och hans gärning för missionen skall alltid stå som en ljus och värmande maning till trogen tjänst.

Må vi tacka Gud för vad han givit oss genom denne sin trogne tjänare och i bönen komma ihåg hans efterlevande maka.

*

Fru Maria Hultkrantz, Björnö, Värmland, är den andra av våra trogna vänner, som fått bryta upp. Hjärnblödning, som började midsommardagen, ändade inom några dagar stilla och troligen alldeles smärtfritt hennes liv.

Fru H. var i sanning ett med vår Mission. Med glädje och tacksamhet till Gud hade hon givit sin äldsta dotter till det direkta arbetet ute på missionsfältet.

Allt från sin tidiga ungdom var hon hängiven Herren och hans verk. Varmt nitälskade hon för vår Mission. Huru stor var ej hennes glädje, då hon till vår Expedition fått sända något bevis på intresse för Missionen.

Men även för annat missionsarbete i hednavärlden och i hemlandet hade hon stort hjärterum. Huru många ha icke i hennes stora, gästfria hem i Björnö blivit värmda av hennes missionskärlek.

Må vi i bön bära fram den sörjande familjen, sju barn, bland dem vår missionär, fröken Maria Hultkrantz, att Herren må hugsvala dem i den stora förlusten. — Frid över det ljusa minnet!

G. Ö.

Redogörelse

för

Svenska Missionsrådets verksamhet.

Det är under tacksamhet till Gud, som Svenska Missionsrådet går att lämna redogörelse för sitt arbete under det gångna verksamhetsåret. Om också de synliga resultaten icke varit så märkvärdiga, är dock arbetet i och för sig av den betydelse, att det icke kan undvaras. Den anda av samförstånd och ömsesidig ansvarskänsla, som präglade begynnelsens dag, har under årens lopp växt sig allt starkare. I det internationella samarbetet har också den svenska missionen och för övrigt hela den nordiska missionen sina betydelsefulla uppgifter. Det ligger särskilt för den nordiska anden att lägga en särskild betoning på den andliga sidan av missionens arbete.

Den kristna kyrkans sändebud bland de icke kristna folken måste själva i liv och gärning stå i full gemenskap med Jesus Kristus och ha till sitt enda direkta och bestämda mål att vinna människorna för Honom. En missionär har uttryckt saken så: »All missionsverksamhet har sitt värde endast i den mån den åsyftar den personliga omvändelsen. Skolverksamheten är berättigad så långt den har till mål omvändelse och verklig livsförening med Jesus Kristus. Detsamma gäller sjukvårdsarbete och annan verksamhet. Vad som icke har detta mål är överbelastning.»

Den evangeliska missionens största behov i nuvarande tid är därför verklig andekraft i förkunnelsen, i skolarbetet, i församlingsarbetet, i missionärernas dagliga umgänge med folket. I vår tid torde det yttre motståndet icke vara så starkt, men det inre motståndet eller den andemakt, som vill förtaga kraften och udden i förkunnelsen, är så mycket starkare. Det fordras mycket umgänge med Gud i ordet och bönen för att missionens representanter skola behålla sin andliga livaktighet, så att de i kraft därav kunna inverka på människorna, hålla församlingens andliga liv friskt och under utveckling, ingjuta hos medarbetarna ständigt nya förråd av le-

vande kunskap, hänförelse och nitälskan, ja, åt hela verksamheten i dess olika grenar giva den riktning, som först av allt söker själarnas omvändelse till den levande Guden. Här räcker ej människomakt. Här fordras Guds Ande utan mått.

Denna sak är så mycket mera betydelsefull i vår tid, som särskilt på de äldre missionsfälten den inhemska kyrkan allt mer mognar för att övertaga ansvaret. Det är av vikt, att kristendomen i dessa länder, när den en gång verkligen blir inhemsk, bevaras från varje uppblandning med de gamla religionerna. Icke heller får den förflackas eller förtunnas genom inflytande från Västerlandet med hänsyn till sitt ursprungliga innehåll. Lika viktigt är ock att den allmänna moralen hålles uppe enligt Nya Testamentets krav och den kristna församlingens allmänna ståndpunkt. Här ligga faror av många slag såsom en följd av gångna generationers hedendom, vars rötter kanske icke fullständigt dödats.

Den viktigaste händelsen på det internationella samarbetets område under det gångna året torde vara Internationella Missionsrådets kommittésammanträde i Williamstown i Nord-Amerika den 11—21 juli. Förhandlingarna leddes av doktor John R. Mott. Samtliga nationella missionsråd voro representerade utom Frankrikes, Australiens och Nya Zeelands, vilkas delegater fått förhinder. Representanter för de fyra nordiska länderna var Norska Missionssällskapets generalsekreterare, pastor Einar Amdahl.

Mötets huvuduppgift var att ännu en gång taga under övervägande det program för den evangeliska missionen, som fastställdes vid Jerusalemskonferensen, ävensom att uppgöra närmare planer för programmets verkställande. Bland beslut, som fattades, må nämnas det om upprättandet av en särskild avdelning eller ett institut för sociala och industriella undersökningar och råd. Saken skulle dock, innan den sattes i verket, underställas de nationella missionsråden för godkännande. Vidare beslöts att tillsätta en internationell kommitté med uppgift att arbeta för kristlig litteratur för Afrika. Även detta skulle på samma sätt underställas nationalrådens prövning. En särskild sekreterare skulle kallas för arbetet bland judarna i enlighet med de uttalanden, som gjordes vid konferenserna i Budapest och Warschau 1927. Dessutom beslöts att anmoda författaren Basil Mathews att ägna hela sin tid åt litterärt arbete i samband med Internationella Missionsrådets uppgifter. Kostnaderna för alla dessa företag skulle dock icke upptagas på Missionsrådets budget utan anskaffas på annat sätt. Troligen komma medlen att uppbringas av ordföranden på enskild väg.

Strax före mötet i Williamstown hölls den 7—9 juli ett sammanträde i Bronxville utanför New York för diskussion av frågor rörande Afrikamissionen. I detta deltogo representanter för en hel del amerikanska och europeiska missionssällskap. En plan blev utarbetad för de allmänna linjer, vilka Afrikamissionen i denna tid borde följa för att nå bästa möjliga resultat. Denna plan blev sedan förelagd sammanträdet i Williamstown och av detsamma godkänd.

Hela mötet var, enligt vad som meddelas i Internationella Missionsrådets tidskrift, anmärkningsvärt för den andens enhet, som var rådande. Särskilt starkt framhölls vikten av det rent evangeliska arbetet.

Svenska Missionsrådet har haft sammanträden den 19 mars och den 27 november och Verkställande Utskottet den 29 maj. En allmän svensk missionskonferens kommer att anordnas den 10—14 september 1930 i Stockholm. Det blir då 10 år sedan en dylik konferens hållits. Orsaken till det långa uppehållet äro egentligen de nordiska missionskonferenser, som hållits i Köpenhamn 1922, i Stockholm 1925 och i Helsingfors 1928. Behovet av en konferens för de svenska missionssällskapen har dock kommit till allt starkare uttryck. I samband med konferensen kommer en utflykt att göras till Birka, där en högtidsgudstjänst skall hållas med anledning av Ansgarsminnet.

Likaså har Rådet beslutit att anordna en fortbildningskurs för missionärer under

senare hälften av augusti månad vid Holsbybrunn i Småland.

Ett från Nordiska Missionsrådets konferens i Helsingfors ingånget förslag om gemensamt formulär för den allmänna missionsstatistiken i de nordiska länderna har av Svenska Missionsrådet bearbetats och överlämnats för vidare behandling till Nordiska Missionsrådet. Det är att hoppas, att denna sak blir slutförd vid Nordiska Missionsrådets höstsammanträde i Oslo detta år.

Svenska Missionsrådet har för närvarande följande sammansättning: Missionsdirektor Nils Dahlberg, representant för Evangeliska Fosterlandsstiftelsen; missionsföreståndare Hj. Stenberg, repr. för Föreningen för Israelsmission; disponent Th. Ericson, repr. för Helgelseförbundet; fröken Agnes Bæckman, repr. för Kvinnliga Missions-Arbetare; missionsföreståndare Viktor Johansson, repr. för Svenska Alliansmissionen; redaktör J. Byström, repr. för Svenska Baptistsamfundet; fröken M. Bruzewitz, repr. för Svenska Jerusalemsföreningen; missionsdirektor Gunnar Dahlquist, repr. för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse; redaktör J. Hurtig, repr. för Svenska Metodistkyrkans Mission; missionsdirektor E. Folke, repr. för Svenska Missionen i Kina; missionsföreståndare J. Nyrén, repr. för Svenska Missionsförbundet; fröken Agnes Jacobsson, repr. för Svenska Mongolmissionen; missionssekreterare Einar Karlsson, repr. för Örebro Missionsförening. Sekreterare: Missionssekreterare J. E. Lundahl.

Från subkommittéerna ha följande redogörelser ingått:

1. *Kvinnokommittén.*

Svenska Missionsrådets Kvinnokommittés arbete har under år 1929 fortgått efter ungefär samma principer som föregående år. Vi kunna med glädje redogöra för det, som förunnats oss att göra. Det har ej förelagts oss några större uppgifter, men vad vi fått nåd att göra, ha vi gjort med nit och varmt intresse.

Vår sedvanliga julfest på nyåret för missionärernas barn var som alltid en kär uppgift. Missionärernas barn äro nu så många, att vi ej kunna inbjuda dem, som äro under 12 år. Det är mycket tomt att ej få se dessa små, och säkert känna de själva en besvikelse att ej få vara med, men snart nå de den efterlängtade åldern. Rektor Manfred Björkquist höll ett givande föredrag om »Lyckan» och ungdomarna själva medverkade.

Kommittén har under året hållit två samkväm för kvinnliga missionärer, missionärskandidater, ledamöter i missionsstyrelser och kommittéer, nämligen ett den 2 april å K. F. U. K., det andra den 14 nov. å Evangeliska Fosterlandsstiftelsens lokal. Vid det förra var ämnet: »Huru skall missionens bärkraft i hemlandet kunna stärkas och förökas?» Inledningen uppdelades på två, nämligen fröken Wigert och fru Högberg. Diskussion följde, och många deltogo i samtalet med allvar och värme. — Vid det senare utgjordes ämnet av: »Några aktuella missionsfrågor.» Enligt detta ämne talade fru Frykholm för Indien, fru Walder för Kongo och doktorinnan de Pertis för Abessinien.

Återigen har ordförandeskifte ägt rum, i det att fröken Elisabet Lindberg av hälsoskäl avsagt sig uppdraget. Fröken Naima Leuvgren har efterträtt henne. Som sekreterare efter undertecknad, som avsagt sig, har fröken Maria Berggren inträtt.

Maria Lundahl.

2. *Presskommittén.*

Presskommittén har under det gångna året arbetat efter samma plan som förut. Till tidningarna ha sänts följande artiklar:

Av missionssekreterare J. Lundahl: Några drag från det nuvarande missionsläget och Världsmissionens möte i Williamstown.

Av missionssekreterare M. Lindén: Spänningen mellan Ryssland och Kina.

Av missionssekreterare P. Franklin: Sydamerika som missionsfält. Tre artiklar.

Av missionär Enok Hedberg: Barnäktenskap förbjudas i Indien.

Av undertecknad: Romerska Kyrkans framstöt i Kina; Guvernör Ien; General Feng; År 1928 i den världsvida missionen;

Vad som rör sig i tiden; Ungdomsrörelsen inom Orientens kyrkor; Kyrkosammanslagningen i Skottland.

Dessutom hava smärre meddelanden utsänts genom pressen såsom: Kyrkan och arbetarrörelsen; De amerikanska kyrkorna och Kellogpakten; Stor livaktighet bland Frankrikes protestanter; Två kyrkliga möten för världsfred; Sammanträdet i Williamstown; Kyrklig hjälpverksamhet i Schweiz o. s. v.

De tidningar, som abonnerat på kommitténs serieartiklar, ha varit desamma som föregående år nämligen: Budskapet, Uppsala; Familjevännen; Göteborgs Veckotidning; Jönköpingsposten; Jönköpings Läns Tidning; Missionsförbundet; Norrlandsbladet; Nerikestidningen; Nya Växiöbladet; Smålandstidningen; Sydposten; Ulricehamns Tidning; Östgöten.

Professor D. A. Hinderer, Berlin, har regelbundet insänt redogörelser från Internationella Presskommittén, vilka vi i stor utsträckning publicerat.

Stockholm den 17 febr. 1930.

Erik Folke.

3. *Missionsstudiekommittén.*

Angående Missionsstudiekommitténs verksamhet under året 1929 får undertecknad sekreterare meddela följande:

Under året har en fortbildningskurs i missionskunskap för folkskolans lärare och lärarinnor anordnats i Kristinehamn, varjämte förberedelser vidtagits för liknande kurser i Karlskoga och Örebro. Dessutom har sekreteraren hållit missionsföredrag i ett avsevärt antal skolor och seminarier, i regel på lektionstid.

Tvenne radioföredrag ha anordnats: ett av fil. lic. H. Sandegren och ett av undertecknad.

På framställning från lärarehåll är en förteckning över litteratur, lämplig för skolbibliotek, under utarbetande och torde densamma kunna föreligga färdig till hösten.

Ur kommittén har under året utgått sekreterare O. Terning. I hans ställe har Svenska Missionsrådet på kommitténs förslag invalt redaktör John Gustafsson till medlem av kommittén.

Såsom ordförande har tjänstgjort överlärare Axel Blomquist och såsom sekreterare och kassör, undertecknad. Kommittén har under året sammanträtt 3 gånger.

Uppsala i februari 1930.

Carl-Axel Hallström.

Följande revisionsberättelse för 1929 års räkenskaper har avgivits:

Aktiebolaget Revisionskammaren har enligt uppdrag siffergranskat Svenska Missionsrådets utgifter för år 1929 och funnit desamma vederbörligen verificerade, ej attesterade.

Av räkenskaperna framgår att Missionsrådets inkomster under nämnda år uppgått till	Kr.	5,971: —
att från banken uttagits	»	900: —
» av kassaförvaltaren förskotterats	»	269: 58
» fr. Studiekommittén överförts från 1928	»	194: 89
	Kr.	7,335: 47

Utgifterna hava utgjort:

för Svenska Missionsrådet	Kr.	1,489: 84
» Missionsstudiekommittén	»	1,084: 89
» Presskommittén	»	1,020: —
» Diverse omkostnader	»	76: 84
» Missionsstatistiken	»	265: 58
» Nordiska Missionsrådet	»	297: 35
» Internationella Missionsrådet	»	2,798: 16
» Kvinnokommittén	»	200: —
» Brist från 1928	»	102: 89
	Kr.	7,335: 47

Å bankräkning hade Missionsrådet vid utgången av år 1929 innestående i kapital och upplupen ej utlagen ränta	Kr.	1,088: 93

Stockholm den 9 mars 1930.

Aktiebolaget Revisionskammaren:
Th. Svensson.

Svenska Missionsrådet avslutar sin redogörelse under uttalande av den förhoppningen, att Guds välsignelse alltfort såsom hittills må vila över Missionsrådets verksamhet och över hela det svenska missionsarbetet.

Stockholm i april 1930.

J. E. Lundahl,
sekreterare.

Inbjudan

till

fortbildningskurs för missionärer.

Den sedan år 1921 vart tredje år återkommande fortbildningskursen vid Holsbybrunn, anordnad av Svenska Missionsrådet, hålles i år den 20—31 augusti. Missionärer och missionärskandidater äro välkomna att deltaga, ävensom ledamöter av missionsorganisationernas styrelser, sekreterare och andra i den yttre missionens tjänst anställda funktionärer. Programmet för årets kurs blir, så långt det hittills kunnat fastställas, följande:

Dagordning.

Kl. 8.30—9 f. m. Morgonbön.
Kl. 9—10 f. m. Frukost.
Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium.
Kl. 11—12 midd. Rast.
Kl. 12—12.45 e. m. Föreläsning.
Kl. 12.45—1 e. m. Rast.
Kl. 1—1.45 e. m. Föreläsning.
Kl. 2 e. m. Middag.
Kl. 7.30 e. m. Kvällsmat.
Kl. 8.30 e. m. Uppbyggelsestund.

Onsdagen den 20 augusti.

Kl. 8 e. m. Inledningsmöte.
Hälsningstal av missionsdirektor *E. Folke.*

Torsdagen den 21 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *E. Folke.*
Kl. 12—12.45 och 1—1.45 e. m. En allmän översikt av det nutida missionsläget. Missionsdirektor *Nils Dahlberg.*

Fredagen den 22 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *E. Folke.*
Kl. 12—12.45 e. m. Missionen och de nationalistiska strömningarna bland de icke kristna folken.
1. Kina. Missionär *O. H. Rinell.*
Kl. 1—1.45 e. m. 2. Indien. Dr. *Enok Hedberg.*

Lördagen den 23 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *E. Folke.*
Kl. 12—12.45 e. m. Missionen och de nationalistiska strömningarna bland de icke kristna folken.
3. Afrika. Missionär *Knut Svensson.*
Kl. 1—1.45 e. m. 4. Den muhammedanska världen.

Söndagen den 24 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan vid Holsbybrunn och olika platser i trakten.
Kl. 5 e. m. Missionsmöte i Vetlanda kyrka.

Måndagen den 25 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Missionsdirektor *E. Folke.*
Kl. 12—12.45 e. m. Missionärskallelsen — håller det? Missionären pastor *Harald Frykholm.*
Kl. 1—1.45 e. m. Samma ämne. Missionär *O. Hermansson.*

Tisdagen den 26 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Fru *Gertrud Lindberg.*

Onsdagen den 27 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Fru *Gertrud Lindberg.*
Kl. 12—12.45 e. m. Missionärens psykiska jämvikt. Dr. *V. Kugelberg.*
Kl. 1—1.45 e. m. Samma ämne. Dr. *G. Palmær.*

Torsdagen den 28 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Fru *Gertrud Lindberg.*
Kl. 12—12.45 och 1—1.45 e. m. Kristendomens möte med hinduismen. Pastor *Sigfrid Alm.*

Fredagen den 29 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Fru *Gertrud Lindberg.*
Kl. 12—12.45 e. m. Missionens sociala problem. Missionären pastor *P. E. Fröberg.*
Kl. 1—1.45 e. m. Samma ämne. Missionär *Sam Hede.*

Lördagen den 30 augusti.

Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Fru *Gertrud Lindberg.*

Kl. 12—1.45 e. m. Missionären och hans medhjälpare. Missionärerna fröken *Anna Norborg, Aug. Berg* och *Nils Nilsson.*

Söndagen den 31 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan.

Kl. 5 e. m. Avslutningsmöte.

Ett föredrag hålles på tid som senare angives av dokter Rickard Eeg-Olofsson över ämnet: »Synd och sjukdom».

Morgon- och aftonbönerna äro offentliga och ledas av kursdeltagare.

Program för eftermiddagsmötena ordnas av programkommittén under kursen.

Under kursen komma en eller två utflykter till platser i närheten av Holsbybrunn att anordnas.

Anmälan om deltagande sändes i god tid och senast den 1 augusti till missionssekreterare J. E. Lundahl, Barnhusgatan 10, Stockholm.

Sänglinne och handdukar medtagas.

Då avgifterna för bostad och vivre genom brunnsdirektionens tillmötesgående äro synnerligen låga, hoppas Svenska Missionsrådet på ett talrikt deltagande.

Må Guds välsignelse vila över kursen, och må såväl missionärer som hela den svenska missionsförsamlingen bedja Gud att så må ske!

Stockholm i april 1930.

Svenska Missionsrådet.

Från Ishih.

(Kvartalsberättelse av *Axel Hahne.*)

(Forts.)

Husbesöken ha i första hand gällt dessa nya sökare och nyomvända. Vid dessa stunder samlas ju vanligen även grannarna till familjen i fråga, varför budskapet som frambäres sprides än vidare. Som det nu inom staden är omkr. 50 familjer, vilka med glädje mottaga besök av missionär eller bibelkvinna, förstår man vilken stor betydelse denna verksamhetsgren har.

Ett alldeles nytt arbetsfält har öppnats genom det *vällingskök,* som borgmästaren upprättat. Där bespisas dagligen omkr. 1,500 kvinnor och barn (männen arbeta på bilvägs byggande och få sin mat där), och de få vänta timtal på sin mat. Detta tillfälle ha bibelkvinnorna tagit i akt och gå dit och vittna för dessa »arbetande och betungade» om vilan och frälsningen i Jesus.

Väckelse! Det som vanligen förstås med »väckelse» har väl icke kommit, men något är det som kommit. Ett uppvaknande är det, människorna synas gnugga sömnen ur ögonen, icke riktigt vetande varom fråga är. Just så tyckes det förhålla sig med en kvinna, som medan jag skrivit ovanstående varit inne hos min hustru för att få hjälp att bli löst från sina synder. Hon kan icke äta och inte sova, och så har det varit med henne i tre veckors tid. »Huru började det?» frågade min hustru. Ja, det visste icke kvinnan, bara att hon kände sig så syndfull och olycklig. »Är du rädd för att dö då?» »Ja, det kan hända — men jag är så dum, så jag vet inte vad som vållar mig, bara att jag är en stor syndare. Min man säger också att jag är så olik mig mot förr.» »Vad menar han med det då?» »Ja, kanske han menar att jag inte skäller på honom som jag annars alltid gjort, för se *det* vill jag då inte göra mer.»

Slutet blev att hon bekände alla sina synder — som hon visste om — och när hon efter bönen reste sig för att gå, tycktes bördan ha fallit av henne.

Strax härintill är en gränd, vars invånare mangrant kommit på mötena under vintern. I samma gränd är ett tempel, och folket i gränden är ansvarigt för dettas underhåll och för tillsynen av gudarna i detsamma. De hade också under fjoläret hopsamlat pengar för offer och fest vid nyåret. Under tiden grepos de dock av sanningen om den *ende Guden* och överlämnade därför åt en gammal gumma, den enda trogna avgudadyrkerskan där, alla templets tillhörigheter — »vi ha gjort ifrån oss med detta», sade de. Det blev »messfall» i templet vid nyåret, gumman kunde inte själv reda sig med allt, de öv-

riga drogo sig ifrån det hela, även ifrån den i dessa tider nog så frestande offerfesten. Den nya stämning, som synes ha kommit över folket — icke blott här i staden utan även ute i bygden — torde kunna kännetecknas med ett utryck från en av våra medhjälpare vid hemkomsten från en missionsresa: »Människorna *lyssna* på ett helt annat sätt nu än förr.» Må vi få en *varm kärlek* och ett *brinnande nit* samt *kraft av höjden* att utnyttja detta *lyssnande* till varaktigt resultat!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1930.

Allmänna missionsmedel.

932.	Missionsoffer i Betlehemskyrkan: Sthlm 1/6	300: 53
933.	E. F., Alingsås, i st. för blommor på Ester Bergs bar	10: —
934.	Ödeshögs syförening	300: —
935.	O. M., Orrviken	8: —
936.	A. L., Grebo	17: —
940.	R. Ö., Granliden	10: —
941.	X. Y. Z.	21:
942.	G. B., Duvbo, »ett ringa tackoffer»	20: —
943.	A. F., Ångsta, i st. för blommor till Karin Anderssons bar	5: —
947.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100: —
948.	Mfg i Sala, resebidrag	10: —
949.	K. F. M., d:o	10: —
950.	S. och E. M., d:o tackoffer	10: —
951.	L. M., d:o	10: —
952.	C. L., d:o	2: —
953.	Koll. vid samkväm i Säter	25: —
954.	A. W., Korsnäs	25: —
955.	Månsta syförening, Älvdalen	50: —
956.	K. E., d:o	10: —
957.	H. A., d:o	2: —
958.	K. E. W., Orsa	50: —
959.	Koll. i Skattungbyn	34: —
960.	D:o i Edsbyn	31: —
961.	D:o i Lobonäs	3: 10
962.	D:o i Järvsö	3: 60
963.	D:o i Delsbo	15: —
964.	D:o i Sollefteå	22: —
965.	D:o i Kranefors	10: —
966.	J. och F., d:o	5: —
967.	Mfg Betel, Sprängsviken, resebidr.	4: —
968.	B. G., Sollefteå, ur sparb.	27: 50
969.	Koll. i Församlingssalen, Härnösand	18: 80
970.	D:o i Hagmuren	14: —
971.	T. S., Sala, ur sparb.	[illegible]
972.	L. M., d:o d:o	12: 80
973.	U. M., d:o d:o	16: 40
974.	En blomma vid Esters, Roberts och Karins bar	15: —
975.	4/6 Onämnd. Matt. 5: 16	500: —
977.	Linderås kyrkl. mfg	10: —
978.	K. G., Sthlm	20: —
979.	»Onämnd»	50: —
980.	Habelsbolets Mfg	50: —
981.	Ps. 91: 15	10: —
984.	I. B., Duvbo, »Tack och tionde»	20:
985.	Slutinbet. av testamentsmedel efter avl. fröken Fredrika Hallin	267: 79
987.	H. S., Trälleborg	10: —
988.	H. L., Älgarås, Tionde å arb. Rom. 12: 12	8: —
989.	Huskvarna K. F. U. K., i st. för blommor till Ester Berg	16: —
990.	I st. för blommor på Karin Anderssons grav fr. en kamrat	5: —
991.	»Onämnd»	100: —
992.	För en forsald sak	10: —
995.	Symötets tioöringar från Stengård-Spjutsbygds syförening	8: —
996.	K. F. U. K:s Centralförea., till Ingrid Israelssons underh.	300: —
997.	J. B., Skagersbrunn	30: —
998.	H. o. E. Ö., Hamburg	500: —
1002.	E. G., Brunflo, en blomma på Karin Anderssons grav	10: —
1003.	Tackoffer Joh. 15: 16	15: —
1005.	K. E., G:la Uppsala	25: —
1007.	Syfören.-medel fr. Etelhem	190: —
1008.	Kungsholms Kyrkobröder sparb.	60: 58
1009.	H. J., H—lt	40: —
1010.	A. D., Huskvarna, gm K. S.	12: —
1011.	N. O., d:o gm d:o	5: —
1012.	K. S.	53: —
1016.	Skellefteå Landsförsaml. Mfg	200: —
1019.	Koll. i Duvbo kyrka	42: 50
1020.	A. A., Kalmar, i st. för blommor till våra avlidna käras minne, Ester Berg, Robert Bergling och Karin Andersson	10: —
1021.	C. J., Järnboås	16: 50
1022.	»Tackoffer» fr. M. o. J.	100: —
1023.	N. S., till Estrid Sjöströms underh. gm S. N., Skellefteå	10: —
1024.	N. o. H. H., Djursholm, i st. för blommor på Karin Anderssons grav. Uppb. 22: 5	50: —
1025.	J. S.	25: —
1026.	»Blanka pengar och ettöringar i Herren Jesu välsignads namn», av H. K., Lund	13: —
1027.	»Missionsvän», Sundsvall	100: —
1028.	L., Lidingö, »i st. för blommor på Ester Bergs grav»	5: —
1029.	Skellefteå Landsförsaml. Mfg	25: —
1032.	Ekenäs Syfören.	25: —
1033.	»Gunnar»	20: —
1034.	»—n»	30: —
1035.	M. B., Ödeshög	8: 75
1037.	Sparb.-medel från Karlskrona, gm H. A.	70: —
1038.	G. K., Säfsjö	10: —
1039.	L. M. F., Gbg, till Maria Nylins och Frida Frytz underh.	900: —
1040.	S. N., Malmö	35: —
1041.	J. A. B., Källunge, till Ester Bergs minne	20: —
1042.	D. U. F:s syförening, Astorp	100: —
1043.	Sunnanå syfören., gm J. S., Bergvik	23: 13
1044.	Bergviks d:o, gm d:o	203: 27
1045.	Nordöstra syforea. i Olunstad	75: —
1046.	Koll. vid konferensen i Folkeforp 1/6 1930, till V. Westers underhåll gm G. L., Kumla	50: —
1048.	Gr. D. T., Saltsjö—Storängen	100: —
1049.	Koll. i Bönekretsen, Östersund, gm M. S.	34: —
1052.	»Rom. 8: 28», till C. Bloms underh.	100: —
1053.	»Ps. 86: 10», till R. Andersons d:o	100: —
1054.	»Herrens tionde», E. J. R., till d:o väg d:o	600: —
1055.	»A. Br—g, i st. för blommor till Ester Bergs minne»	10: —
1057.	N. H., Värnamo	25: —
1058.	»Vid Verner Westers bar en blomma»	5: —
1059.	En blomma vid fru M. Hultkrantz bar	5: —
1060.	Offer vid Bibel- och Ungdomsveckan i Sunds, Gotland	269: 55
		Kr. 7,024: 89

S. M. K:s Pensionsfond.

976. 4/6 Onämnd. Matt. 5: 16 500: —
1056. 2 Mosch. 35: 5, till Pensionsfonden 50: —

Kr. 550: —

Särskilda ändamål.

936. C. B., Närkes-Vinö, på 70-årsdagen, till M. Pettersons barnh. 20: —
937. Redbergslids syfören., till lärare o. evang. i Mienchih, underh. 200: —
939. »Onämnd», Malmö. för de hungr. hos Ingeborg Ackzell 40: —
944. Barnen vid Rundbygdens småskola, till Hanna Wang, att anv. enl. överenskommelse 10: —
945. I. A. M., till evang. underhåll 200: —
946. Barnsyfören. Åsaka, till Dyrbar Liljas underh. 30: —
982. Ps. 91: 15, till M. Pettersson i Sinan enl. överensk. 20: —
983. A. Z., Hälsingborg, till en skolflickas underh. i Ishih 50: —
986. T. o. J. H., Malmö, till Hilma Tjäder att anv. efter gottf. 50: —
993. S. T., Drottninghom, för bibelkv. Wang Tiao-si, Puchow, underh. 50: —
994. »Svensk kvinna», till Ida Ringberg för kinesisk kvinna 20: —
999. H. o. E. O., Hamburg, till Martin Bergling, för de hungr. i Hoyang 500: —
1000. Smaskolebarnen i Överbyus skola, till H. Waugs verks. 6: 10
1001. Skolbarnen i Valbacken, till d:o 4: 50
1004. Alingsås syfören., till en skolgosses underhall 75: —
1006. Daggryningen i K. M. A., till Daggryningsskolorna i Kina 3,250: —
1013. »Gerda» till G. Carlén, att anv. eft. gottf. 10: —
1014. Betels Barnmissionsförening, till »Pingan» underhåll, gm O. L., Malmö 150: —
1015. Två gamla missionsvänner, Göttunda, till O. Carlén, att anv. efter gottf. gm O. S. 50: —
1017. »Carola Berglings lägerbarn 1929», till »Vackers» underhall i Ishih skola 50: —
1018. Yngl.-fören. »Libanon» till arb. bl. unga män i Hoyang 105: —
1030. A. o. J. S., Kristinehamn, för en skolgosses underh. 25: —
1031. N. E., Malmö, till H. o. H. Tjäder, att anv. för bibelklassen för köp av hirsgryn 60: —
1036. M. H., Håljebol. i st. för blommor på R. Berglings grav, till de nödlidande i Hoyang 10: —
1047. »Matildas Minne», till M. Pettersson, att anv. efter gottf. gm H. L., Älgaras 10: —
1050. »Gudruns sparbössa», till I. Ackzell för de nödl. barnen 7: —
1051. Gm A. L., Kalmar, till D-E. Bergling, något extra till skolbarnen i Hoyang 40: —

Kr. 5,037: 60

Allmänna missionsmedel	**7,024: 89**
S. M. K:s Pensionsfond	**550: —**
Särskilda ändamål	**5,037: 60**

Summa under juni mån. 1930: Kr. 12,612: 49

Nödhjälpsmedel.

M. N., Uppsala, 40: —; K. L., Östansjö, 25: —; J. N., Delsbo, 5: —; »Missionsvän», Sundsvall, 20: —; Insaml. gm Tidningen Sydposten, Malmö, 20: —; N. N., gm E. R., Växjö, 10: —. *Summa kronor 120: —.*

»Saligt är det folk, vars Gud Herren är» — —
Ps. 33: 12.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1930 i sin 35:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Invid Jesu kors. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka i Sanda. — Från Red. och Exp. — G. V. Wester. — Två ombud hemkallade. — Redog. för Sv. Missionsrådets verks. — Inbjudan till fortbildningskurs för missionärer. — Från Ishih. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1930
301136

N:r 13. ÅRG. 35. 10 AUG. 1930. PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN
SINIMS LAND
ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

KRISTI HIMMELSFÄRD.*

Luk. 24: 49—53.

Vi ha samlats för att åter påminna oss Kristi himmelsfärd och se någonting av vad den betyder för oss, för dig och mig. Där finns i vår heliga skrift en hel del uttalanden om Jesu Kristi himmelsfärd, och vi vilja stanna inför dem från några olika synpunkter: inför förutsägelsen, inför själva händelsen, inför avsikten och inför slutmålet.

Vi få säkert tänka oss, att när det i Ps. 24 talas om att ärones konung drager in, syftar det också på himlafärden. Det är Herren stark och mäktig i strid, Herren Sebaot, vår Herre och Mästare, som fullgjort sitt verk och drager in som ärones konung. Mina tankar gå till en sång som min far sjöng så gärna, särskilt sista perioden i Kina, »O du ärans konung, Herre Jesus Kriste» o. s. v. Jag kan höra när som helst fars kraftiga stämma, när han stämde in i dessa ord, »O du ärans konung». Låt oss även i dag vara samlade till att lovsjunga vår Herre och Mästare, den himlafarne.

Jesus själv har också talat om sin himlafärd många gånger. Till sina undrande lärjungar yttrade han de orden: »Jag går bort», men tillägger senare, »jag kommer åter till Eder.» Till Maria, som ängsligt trädde fram till Mästaren i örtagården, sade han: »Jag far upp till min Fader och eder Fader, min Gud och eder Gud.»

Då Kristus hade fullbordat verket, for han upp till himmelen. Vi läsa bl. a. i Ebr. på flera ställen, hur Kristus utfört ett stort och mäktigt verk. Han talar om sig själv som översteprästen, men också som offerlammet,

* Anteckningar från ett föredrag av missionär *Morris Bergling*, hållet vid S. M. K:s årsmöte i maj 1930.

som fullbordat sitt verk. Han var den, som en gång för alla skulle taga våra synder på sig. På korset använde han det stora och mäktiga och så omfattande ordet: »Det är fullbordat.» Ha vi någon här i dag, som inte har fått ögonen öppna för Kristi verk härnere på jorden, så bedja vi kära själ för dig inför Gud, att han måtte öppna din själs ögon, så att du så förnimmer denne himlafarne Frälsare, som på korset givit sitt blod för dig, att du kan tro på honom och genom tron få erfara, att han kommer in i ditt liv.

Offertanken ligger bakom det fullbordade verket. Vi missionärer i Kina har i detta avseende funnit stor genklang i kinesernas själ. I gammal tro, folktron kan man säga, talas det ofta om ett offer. Den ledande i familjen, husfadern, offrade å familjens vägnar, fursten i furstendömet offrade för sitt furstendöme, och kejsaren offrade å folkets vägnar. Offertanken har djup klang i den kinesiska själen och kinesen förstår därför Kristi offergärning.

År 1776 före Kristus utbröt en stor och omfattande hungersnöd i Kina ungefär lik den som de sista åren härjat där. Den blev allt svårare och våldsammare och kejsaren kom på den tanken, att han försyndat sig och skulle offra sig på sitt folks vägnar för att blidka himmelen. Då han gick och förberedde sig för att offra sig, kom det efterlängtade regnet, och hungersnöden var hävd. För oss kristna vet jag knappast något som så kan gripa oss med tanken på Kristi fullbordade verk som den psalmversen: »O Jesu det blodet, som talar så milt, ditt blod, som från korset flöt neder, giv, att det på mig ej må bliva förspillt! På dig jag förtröstar och beder: Gud vare mig syndare nådig!»

Sedan han framburit ett enda offer sitter han och väntar på Guds högra sida. Han har farit upp till himmelen, och nu sitter han på Guds högra sida och väntar att all världen skall läggas under hans spira, »väntar nu allenast». Ebr. 10: 13. Han väntar att verket skall fullbordas, han väntar på dig och mig. Han for upp och nu väntar han att du och jag skola hjälpa till att missionsbefallningen blir åtlydd.

Låt oss stanna också inför själva händelsen, när Jesus Kristus lämnade de sina för att fara upp till himmelen. Där stod han på sluttningen och välsignade dem och medan han välsignade dem, försvann han från dem. Jag har en gång sett en tavla, som föreställde himlafärden. Det var en bild av lärjungarna, där de stodo och blickade uppåt, då Jesus Kristus lämnade dem, och man ser hur han liksom höjer sig över folkskaran och sträcker sina händer ut mot skaran, som om han ville taga med varje blick, rycka med sig varje själ, som stod där vid hans himmelsfärd. »Kommer du med, är du en av dem, som vill utföra min befallning, är du med i den trogna skaran, som vill lyda mig?» Det är som vill han famna om skaran.

Låt oss dröja inför den bilden av vår Herre och Mästare, sträckande ut sina händer för att famna oss, och taga oss med i missionsarbetet, i den stora gärningen för vår Herre och

Frälsare. Detta avsked påminner mig om vad vi missionärer ibland få vara med om, då vi t. ex. stå på ångaren och ånga bort från den svenska kusten. Där står en liten skara missionsvänner. Vi försöka att med våra blickar fånga var och en för att få ett sista minne och intryck av våra kära vänner. Där stå kanske några av våra närmaste släktingar, och vi vilja särskilt famna dem med vår blick och ropa: Är ni med oss? Stå ni bakom oss, när vi resa ut till striden under långa och prövosamma år? — Ja, så längta vi, när vi fara ut, att missionens vänner skulle stå bakom oss och stödja oss, framför allt i förbön för oss själva och för verket därute, och det är en underbar upplevelse att erfara, att bönen, som tränger fram härhemma till honom, som sitter på tronen, förnimmes därute i vårt verk. Vi få ibland göra upplevelser, som förundra oss, och kunna efteråt få höra, att den och den vännen bett för oss. Så ha vi förstått, att bönen gått upp till Himmelens Herre för verket därute i hednavärlden.

Såsom vi skiljas, när vi resa ut, så tänker jag mig det i viss mening var för Jesus Kristus, fastän det ju låg något mycket djupare i hans avfärd. Han ville draga alla med sig när han skiljdes från de sina på Oljeberget.

Skulle vi sedan stanna inför avsikten med hans himmelsfärd, framkommer det, som väl är det mest dyrbara vi som kristna få uppleva. Han har uppstått och sitter på Faderns högra sida (Rom. 8). Han for upp till himmelen för att sitta där och bedja för dig och mig, bedja för missionens verk också i hednaland. För den som i dag skall avskiljas måste det vara stort att få tänka på himlafärden, när Jesus Kristus gick upp för att också bedja för dig, kära syster. Tag det med dig när du reser ut i hednavärlden, han stödjer dig med sina förböner. Kristus är förebedjaren för oss också hemma, den store förebedjaren. Vi hörde i går talas om att vår mission är en trosmission. Vi skulle också så gärna vilja kalla den en bönemission. Tro och bön höra ihop, och så skulle vi kunna likna vår himlafarne Mästare, när han beder för envar av oss. Det är t. ex. tunga och smärtsamma underrättelser, som nått oss om missionärer, som måst lämna sitt arbete. O, att detta kunde gripa oss, så att nya missionärer trädde in i de gamlas glesa led. Måtte bönen om 10 manliga och 10 kvinnliga missionärer snart bli hörd.

När man reser omkring i den svenska landsbygden är det ingenting, som är så kärt som att träffa på vänner, som beder för verket därute. De lägga fram Guds verk och bära oss en och var på bönens vingar. Jag sjunker alldeles samman inför sådana trogna missionskämpar, som under de gångna 43 åren ha stått inför bönens tron ivrigt bedjande och offrande. Gud välsigne Eder kära vänner! Tack och låt oss fortsätta att kämpa i förbön.

Avsikten med himlafärden är som han säger: Om jag inte ginge bort, kommer inte hjälparen till Eder. Hans avsikt var, att vi skulle få fira pingsten. Hur stort detta är, att Kristus farit bort, för att vi skulle få fira pingst,

att Hjälparen har kommit, Tröstaren för de lidande och sörjande, den Helige Ande, som tager sin boning i ditt och mitt hjärta, så att vi med denna Helige Ande i vårt hjärta alltid skola kunna fira pingst! Vidare gick Kristus bort för att bereda oss rum. »Jag går bort för att bereda eder rum. I min Faders hus äro många boningar.» Under denna vår ha vi ofta fått stå inför de bortgångna, då är det skönt för de sörjande, att Kristus har farit till himmelen för att bereda rum. Vi äro härnere endast gäster och främlingar. »Till härlighetens land igen jag ser dig Jesus fara.»

Gud give att vi förstode, att vi alltid äro gäster och främlingar, så att vi inte fästa oss vid det jordiska och det egna utan lära oss komma ihåg, att vi äro gäster och främlingar.

Vi missionärer känna oss inte minst i Kina som främlingar för det folket, och en del av folket är främlingsfientligt. Låt oss alla taga detta till oss, att vi äro gäster och främlingar som följa vår Herre och Mästare dit upp till de eviga boningarna, så att ingenting får binda oss härnere.

I Apg. står det i beskrivningen om himmelsfärden, att de sågo två män i vita kläder, som sade att han skall komma igen på samma sätt som de sett honom fara upp till himmelen. Det är vårt stora fröjdeämne, att han skall komma igen och kalla alla sina trogna till sig. Är du med då? Är jag med? Ack, må vi alla få vara med en gång, när vi kallas dit upp. Han skall komma igen, det är slutmålet. När lärjungarna stannade inför detta tillbådo de med glädje i helgedomen och lovade Gud. Må vi få nåd att också stanna så inför dessa sanningar, att även våra hjärtan stämmas till lovsång.

Låt oss så till slut än en gång ställa fram den tavlan för oss, där Mästaren far bort, välsignande sin skara. Han ser på dig och på mig, på oss alla och säger: Är du med? Kommer du med en gång? Han väntar på mig och väntar på dig, att vi skola vara trogna i verket. Gud give att han inte väntar förgäves, att vi alla få vara med på vägen hem, också vara med i kampen för Kristi seger på jorden.

Svenska Missionens i Kina missionsstationer.

IX.

Sinanhsien, Honanfu, Mienchih och Shanchow.

Då nu en skildring skall lämnas av vår tredje och sista provins: Honan, så må den anmärkningen förutskickas, att den till folkmängd vida överträffar de två provinserna Shansi och Shensi. Man beräknar, att Honan har 30,831,999 innevånare, under det att de andra två provinsernas sammanlagda folkmängd uppgår till 20,570,509. Redan så tidigt som 1875 började Kina Inlandsmissionen under mycket motstånd ett förberedande arbete, ty provinsens befolkning har under alla tider varit ansedd för att vara konservativ och främlingsfientlig, samt tillika ganska våldsam, da det gällt saker, som man ansett vara för dem till skada och hinder. Och som sådant var naturligtvis »den utländska religionen».

Huru ha icke förhållandena ändrats! Det var i början av 1890-talet, som det macedoniska ropet hördes, i det att en medelålders man, Chi Wen-hsioh, kom upp till Yuncheng och begärde, att vi skulle upptaga arbete även i hans provins och

då särskilt i hans stad. Vi ägde inga disponibla krafter, och hans rop förklingade därför ohört. Men han gav sig ej, han återkom, och så leddes händelserna så, att vår missionär, fröken Anna Janzon, i tro begav sig av till den då rätt så fruktade provinsen. Hon ägde i missionär Carl F. Blom en god hjälp. Det var ett banbrytningens arbete. Tänk vad de goda Honaniterna fingo mycket att se på och höra och tala om! Järnvägarna voro då naturligtvis alldeles okända och avstånden avsevärda, men vem tänkte på det; det var som det skulle vara. Några årtionden senare, och folket i samma provins komma ibland och fråga oss utlänningar, nästan litet medlidsamt: »Ha Ni järnvägar i Ert land?»

Skulle man nu gå efter rang, så borde väl arbetet i *Honanfu* allra först vidröras, ty den staden är en »storstad», ja, den har gamla anor. Ej mindre än tretton gånger, under Han-, Chi'n- och T'ang-dynastierna, respektive 25, 280 och 904 efter Kristi födelse har den varit rikets huvudstad. Men vi följa en annan ordning: den, då de städer varest vi arbeta först öppnades för evangelisk verksamhet. Vi börja därför med

Sinanhsien.

1899 står som årtal för vår verksamhets början därstädes. Sinan är en mindre stad, belägen vid stora landsvägen, som leder från Tungkwan till Honanfu. Befolkningen är fattig, husen ej av betydelse, gatorna kunde vara bättre och rum för åtskilliga förändringar i ett och annat avseende saknas ej. Men missionären kommer för att söka efter det som är allra dyrbarast, och som är lika överallt, i storstad och i småstad, bland fattig och rik: människosjälar! Och sådana, dyrbara sådana, finnes det i Sinanhsien med tillhörande landsbygd.

Jag tror vi gå förbi alla svårigheter, som visade sig vara i vägen då det gällde att anskaffa bostad. De förekommo och de övervunnos. Och så började arbetet. Så småningom. Anna Janzon var pioniär. Hon förflyttades sedan till Shansi för att längre fram återbördas till Honan, som gripit hennes hjärtas kärlek. Carl F. Blom, Gustaf Adolf och Mina Stålhammar, Sigfrid Engström, Emma Andersson, Mary Ramsten, Maria Pettersson, Maria Hultcrantz, Hildur Engström (nu fru Andersson), Minnie Nicholson, Ingeborg Ackzell, se där namnen på några, som under längre och kortare tid nedlagt ett betydelsefullt arbete här.

Kanske ha missionärerna Stålhammar, Maria Hultcrantz och Maria Pettersson nedlagt det längsta arbetet. »Sze Si-niang's» (fru Stålhammars) minne levde länge kvar, ty hon tillhörde den sortens människor, som aldrig kunna vända sig från en hjälpbehövande. Man *måste* så göra ibland i Kina, om man icke skall bliva ruinerad! Men alltid hade hon utvägar. Huru hon fann dem, den hemligheten tog hon med sig till sin nästa station. Men det var alltid med det rätta målet i sikte för: »att på allt sätt kunna frälsa några».

Under växlande erfarenheter har så arbetet påbörjats och fortsatt, tills vi nu äga

Flickor från Barnhemmet i Sinan på utflykt. Foto: M. Nicholson.

en liten församling av män och kvinnor, som vilja tro på sin Frälsare och följa honom. Mycket arbete i landsbygden har utförts och från att vara inhysta i en trång lokal på en smal gränd, äga vi nu efter förhållandena rymliga lokaler i olika delar av staden. Skolarbete började tidigt och har under alla dessa år fortgått, men då missionsvännerna tänka på Sinanhsien, är det nog allra mest i förening med det därstädes befintliga barnhemmet. Denna verksamhet började av Maria Pettersson i mycket liten skala. Egendomligt nog har det aldrig saknats barn, som behövde upptagas i de moderliga armar, som här uträcktes mot dem. Så är icke förhållandet på alla platser. Hit ha kommit barn, som varit några dagar gamla, såväl som några veckor, månader och år.

En lång historia skulle kunna skrivas om alla de små hjälplösa, som här funnit lekamlig och andlig hälsa. Många ha kanske räddats från ett liv i synd och elände, andra från att förtäras av hundar, vilda djur och fåglar, andra återigen från att hungra och frysa ihjäl. Detta arbete har omfattats med stort intresse och kärlek av missionens vänner i hemlandet, såväl som i Amerika och andra länder. Ett i utländsk stil uppfört hus, som i sig inrymmer bostad för missionärerna och barnen samt skollokaler vittnar härom.

Under de senaste krigsoroligheterna och hungersnöden ha våra kära där fått genomgå svåra prövningar. Sjukdom, nöd och delvis förstöring av bostäderna ha vållat icke ringa bekymmer. Vi veta ej, vad framtiden bär i sitt sköte, men vi vilja ej upphöra att med intresse och förböner följa arbetet.

Till Sinanhsien hör tvenne utstationer. Församlingsmedlemmarnas antal uppgick vid sista statistiken till 126.

Honanfu.

Näst i ordningen kommer så denna stad, som öppnades för verksamhet 1902. Även här gällde det att i en början gå sakta och försiktigt tillväga. Det första huset, långt och smalt, hade förut använts till rannsakningsfängelse. Vi brukade ibland kalla det för »cigarrlådan» på grund av dess skepnad. Då stugan blev för trång, fingo vi ett annat och bättre hus, och nu äga vi icke blott detta hus, utan en vacker kyrka och en särskilt byggd station för kvinnliga missionärer. Det var i denna stad, som missionär Carl F. Blom började verksamheten, sedan fortsatt av missionärerna Beinhoff, Andersson, Bergqvist och Engbäck. Dessutom ha fröknarna Anna Janzon och Ebba Burén under en följd av år utfört ett betydelsefullt arbete bland stadens och landsortens kvinnliga befolkning. De unga flickorna ha i en större skola fått undervisning och liknande

Foto: R. Anderson.

Norra stadsporten i Honanfu.

undervisning har naturligtvis meddelats gossarna. F. n. ser det ut, som om det skulle vara omöjligt bedriva kristen skolverksamhet där. Tiderna kunna dock förändras.

På fem utstationer och tio predikoplatser förkunnas evangelium regelbundet. Staden Yungning var under flera år självständig missionsstation, men indrogs som sådan i och med det att verksamheten koncentrerades till Honanfu. Mycken tältverksamhet bedrives och med gott resultat. Vi ha varit lyckliga uti att äga goda medhjälpare. Äldste Wei har under de senaste årens oroligheter visat en trohet och klokhet, som är allt beröm värd. Samma förhållande äger rum i den förut omtalade Sinanhsien, där herr Shao (»Boken» kallad), lagt i dagen en självuppoffring och försakelse, som ej nog kan uppskattas. Den senast tillgängliga statistiken uppgiver församlingsmedlemmarnas antal i Honanfu til 729, men siffran torde vara något större. F. t. är stationen vakant, men verksamheten uppehålles av de infödda medhjälparna.

I samma stad har Augustanasynoden sedan flera år bedrivit verksamhet och samarbetet mellan de båda missionerna har alltid präglats av kärlek och samförstånd. Just nu är denna del av provinsen utsatt för ett inbördes krigs alla fasor och faror. Endast med stor svårighet har det lyckats att kunna avhålla soldaterna från att taga våra lokaler i besittning, men kapellet har under en lång tid använts till sjukhus för sårade och företer en sorglig anblick, efter vad meddelande från våra medhjälpare giva vid handen.

Mienchih.

Efter att i några år ha bott i Sinanhsien och lett arbetet i staden Mienchih som en utstation, upptogs regelbunden verksamhet här 1902 av missionärsparet Stålhammar. Staden är belägen i västlig riktning från Sinanhsien och nåddes under den gamla tiden, da man icke kunde begagna sig av järnväg, på ett dygn. Nu behövs knappt två timmar. Den omgivande landsbygden är tätt befolkad, såsom fallet är överallt i Honan, och rika tillfällen till evangelisatoriskt arbete gives. På en utstation och åtta predikoplatser förkunnas evangelium. Växlande erfarenheter ha gjorts med avseende på medarbetare, men i stort sett ha vi haft goda och nitiska sådana. Det kräves mera självförsakelse av en Honanarbetare än av en från någon annan provins, men folket är vant vid att slita ont och att vara utsatta för förföljelse och rövare. 534 personer tillhöra församlingen. Här, såväl som senare i Honanfu, under den tid då järnvägen byggdes, utgjorde missionsstationen en uppehållsplats för resande missionärer, tillhörande olika sällskap, då de antingen begåvo sig till kusten eller återvände till sina stationer från kuststäderna. Efter missionär och fru Stålhammars hemresa övertogs arbetet av missionsparet Malte och Ida Ringberg. Dessförinnan hade dock Ossian och Edith Beinhoff haft sin verksamhet därstädes. F. n. övervakas arbetet från Yuncheng.

Shanchow.

År 1921 upptogs arbetet av missionär Beinhoff i denna stad, som är en ganska viktig sådan, belägen ytterligare väster ut från Mienchih. Missionsstationen är belägen inuti staden, ett rätt så långt stycke från järnvägsstationen, kring vilken en livlig affärsverksamhet vuxit upp. Sett från denna synpunkt hade det nog varit önskvärt, att vi där haft, om icke själva missionsstationen så åtminstone ett gatukapell. De erfarenheter, som vi haft att genomgå de senaste åren, giva dock vid handen, att om så varit fallet, vi icke nu ägt mycket kvar av ett sådant. Det hade antagligen för längesedan fallit i soldaternas händer. Vi ha ej lyckats hindra dem från att taga vara lokaler inuti staden i besittning eller från att lägga beslag på åtskillig lösegendom. Johannes Aspberg, vårdhavande missionären, måste draga sig undan in uti provinsen Shansi, då det var som svårast. Han åtföljdes av ett par tusen av stadens invånare. Vi ha i alla fall i detta distrikt, som då i sig innefattar tvenne utstationer och en predikoplats,

158 kristna. De flesta av dessa komma från staden Lingpao, välbekant för våra läsare. Befolkningen här ha fått utstå oerhörda lidanden av rövare och soldater, de ha drivits från sina hem, berövats allt vad de ägt för sitt uppehälle, tagits till fånga och dödats eller misshandlats. Missionsstationen i Lingpao har ock förstörts, och det har icke varit lätt att under sådana förhållanden bedriva verksamhet. Men Gud har hjälpt igenom. I distriktet har, sedan Beinhoffs reste hem, arbetet letts av missionärsparet Carlén och fröken Judith Hultqvist från Juicheng i Shansi. Nu har Johannes Aspberg övertagit detta distrikt, d. v. s. Shanchow med utstationer.

Hudson Taylor brukade likna Honanbefolkningen vid järn. De ha, sade han, järnets hårdhet och styrka. Till sin karaktär är folket hårt och oböjligt, men det blir goda och fasta kristna karaktärer av dem.

I denna förut tillslutna och främlingsfientliga provins arbeta nu ett stort antal olika missionssällskap. Många av dess arbetare ha här lagt ned sina liv. Martyrer saknas icke. Men en rik skörd börjar att spira upp. Vi äro glada och tacksamma att även det förunnas oss att göra vår insats i arbetet där, och vi vilja vila vid löftet: »Hans herradöme skall nå från hav till hav, och ifrån floden intill jordens ändar. För ditt förbunds blods skull vill jag ock släppa dina fångar fria ur gropen där intet vatten finnes.» Sak. 9: 11.

August Berg.

Missionärsavskiljning.

Missionärsavskiljning kommer vill Gud att anordnas i *Skellefteå* den 10 dennes. Det är lärarinnan fröken *Maja Lundmark*, som då skall avskiljas till Svenska Missionens i Kina missionär. Vi anbefalla både henne och högtiden åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Utresande missionärer.

Platser äro nu beställda för missionärsparet *Engbäck* och deras två barn samt för fröknarna *Ebba Widén* och *Maja Lundmark* för utresa till Kina med ångaren »Trier», som avgår från Genua den 11 nästkommande nov. Välsigne Herren rikligen dessa våra missionärer under den tid som återstår före avresan och välsigne Gud sedan deras utgång från Sverige, deras resa samt deras ingång i Kina och i arbetet, som där väntar.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Dels på grund av utrymmesskäl och dels för att kunna få artikeln illustrerad måste ett referat från Bibel- och Ungdomsveckan stå över till nästa nummer av vår tidning. Redan nu ville vi emellertid uppmana till tacksägelse för vad Gud gav oss och till förbön, att det verk vi tro att Gud då fick börja må fullbordas intill Jesu Kristi dag.

Ett tack.

Fru *Dagny Bergling* skriver från Strömsborgs Vilohem den 22 juli 1930:

Må jag och mina barn genom Missionstidningen Sinims Land få sända vårt djupt kända tack för allt deltagande, som på flera sätt kommit oss till del vid min mans hemförlovning. Jag skulle gärna vilja besvara alla de kärleksfulla skrivelser, jag fått, men jag orkar ej ännu och ber att härigenom få sända vårt varmaste tack. Herren gav, och Herren tog. Hans namn vare evigt lovat.

Min Robert hade ju glatt sig åt att få resa hem till Norden för att vila och återse gamla vänner — men Guds tanke var att låta honom möta de vänner, som gått förut, och som leva i Jesu närhet och mättas av hans åsyn och där vänta på oss, som ännu äro i väntsalen till de eviga boningarna.

Tack för förbön! Barnen och jag ha känt oss burna under denna för det naturliga sinnet så tunga tid. I viljen säkert också komma ihåg våra älskade ki-

nesiska syskon, som djupt sakna vår älskade syster Ester Berg och min man. De ha gråtit med oss i saknaden och sorgen, men även de ha hopp bortom död och grav. De se upp till honom, som är »uppståndelsen och livet», och ha hopp om återseende.

Jesus bad: »Fader, jag vill, att varest jag är, där skola också de vara med mig, vilka du har givit mig, på det att de må se min härlighet, som du har givit mig.» Joh. 17:24. Jesus älskar så. Han vill dela med sig till sina trotjänare, och vi kunna blott inför detta böja vårt huvud och säga: Ja, Fader, så har varit behagligt för dig, må din heliga vilja ske. — Vi tacka för den tid vi fingo ha de älskade härnere och se fram till mötet hos Gud.

Ännu en gång ett varmt tack och en kärleksfull hälsning från barnen och Eder i Herren

Tillgivna
Dagny Bergling.

"Guds nåd har kommit till Pinglu".

»Hur ser det ut därinne?» — »Jo, här längst framme är en liten predikolokal med bänkar och ett bord, sen ett par kök och längst inne ett par tre rum för kvinnorna. Däruppe på vinden finns också ett rum, och där bor en utlänning just nu.»

Det där lät intressant. Jag måste stiga upp från skrivbordet för att fa en blick ut på gatan genom mitt »fönster» — ett hål stucket med en blyertspenna genom det lilla pappersfönstret. På en bänk utanför butiken mitt emot satt en man, som tydligen just kommit in från landsbygden, och samtalade med mannen i boden. De fortsatte sin konversation en lång stund, och utom den nya utstationen blevo även utlänningarna föremål för deras meningsutbyte. De här utlänningarna i 'evangeliesalen» äro hyggligt folk', hörde jag mannen i boden säga. Den andre nickade instämmande. »En god början på verksamheten här», tänkte jag.

Anledningen till att jag bor på den av missionär Carlén i höstas öppnade utstationen i Pinglu är, att de flyende soldaterna i slutet av nov. med våld satte sig i besittning av hela missionsstationen i Shanchow. Soldater på flykt äro hänsynslösa, och disciplinen dålig, så det är ej något nöje att ha med dem att skaffa. Nu togo de in i alla rummen, varför jag var glad att finna en tillflyktsort i Pinglu, en liten stad alldeles mitt emot Shanchow på Gula flodens norra strand, alltså i det lugna Shansi.

Mitt rum är ett litet vindsrum intill gatan. Genom pappersfönstret kan jag höra alla samtal och allt som försiggår där ute. Mer än en gång ha intressanta samtal eller stoj och gräl föranlett mig att genom pennhålet-fönstret ta reda på vad det gäll-

En soldat, som mottagit Guds nåd.

de. Det är en ny erfarenhet för mig att vara på en utstation, där evangelium ej predikats förr annat än någon enstaka gång. Lustigt har det varit både att höra utifrån gatan genom fönstret, och själv bli tillfrågad av allvarliga lantbor, om vi ej fått hem våra varor än, eftersom boden var tom, om vi även »ville ha» gamla och fattiga personer, om det var dyrt att bli kristen o. s. v. Givetvis ha dylika frågor givit anledning till många samtal om det ena nödvändiga.

Den varme, nitiske evangelisten P'ei från Juicheng är den, som annars dagen i ända tar emot besökande och samtalar med dem. På väggarna hänga olika planscher med bibliska motiv och en bibeltext, och sen P'ei sjungit en sång till sitt dragspel, börjar samtalet eller predikan. Pinglu är en mycket lämplig plats som missionscentrum, ty runt omkring staden på landsbygden finnas många stora byar med en talrik befolkning. Folket har nog, i de flesta fall åtminstone, hört talas om »evangeliesalen», men få veta vad som egentligen menas med det ordet. Ända sen revolutionen har befolkningen här fått leva i lugn och ro, de äro sävliga och lugna, men som den synes mycket vänliga och öppna för evangelium.

Ett par tre gånger, då jag ej varit över till Honan och predikat i Shanchow eller Lingpao, har jag fått vara med om söndagsgudstjänsten i Pinglu och jämte P'ei fått predika för folket. Den lilla lokalen är alltid fylld till sista plats, och oftast står en hel skara och lyssnar utanför den öppna dörren. Många stanna ju ej under hela gudstjänsten, men andra komma genast och ta deras plats. Efter gudstjänsten delar evangelisten ut traktater och bibeldelar, ibland även ficktestamenten, och denna litteratur studeras säkert flitigt i månget hem i staden och på landsbygden. Åtskilliga troende soldater ha också kommit både till gudstjänsterna och för att få privata samtal i andliga frågor.

Men det är särskilt några skolynglingar, som äro flitiga besökare. De komma så gott som varje kväll och sjunga sanger samt läsa Guds ord. De ha fått var sitt ficktestamente och säga, att de vilja bli kristna. Under kinesiska nyåret, som firades allmänt trots regeringens förbud, hade jag bibelstudium med dessa ynglingar varje kväll under en veckas tid. Det var mycket uppmuntrande. Bl. a. lärde jag dem en sång, som egentligen är en parafras på liknelsen om den förlorade sonen. »Jag vill stå upp, jag vill stå upp, och gå till min Fader», lyder kören. Denna sång grep dem, och de tröttnade ej på att sjunga den ett halvt dussin gånger varje kväll, sen ha de fortsatt att sjunga den själva.

Då jag en söndag var i Shanchow frågade portvakten på missionsstationen hur det var med gudstjänsterna och intresset i Pinglu. Sen jag talat om det ena som det andra, sade han leende: »Gud vare tack! Nu har Guds nåd kommit till Pinglu också.» Ja, så är det. Dit Guds ord kommer, dit kommer också Guds nåd. O, att människornas hjärtan öppnade sig för den stora gåvan! Min bön är att av den ringa begynnelsens dag i Pinglu må bli ett stort och välsignat Herrens verk, till Guds förhärligande och människors frälsning.

Johannes Aspberg.

"Frid för eder — Frid för dem."

Yuncheng, Sha, China d. 22/4 1930.

Kära missionsvänner!

> *»Han har kommit och har förkunnat det glada budskapet om frid för eder — — — och om frid för dem — — . Ty genom honom hava vi, de ena såväl som de andra, i en och samma Ande tillträde till Fadern.»* Ef. 2: 17—18.

Detta glädjebudskap om frid för den som genom Anden kommer till Fadern har blivit mottaget av många i vårt distrikt på senare tiden. Redan förra hösten tillkännagav ett stort antal sin avsikt att tjäna den levande Guden och övergiva avgudarna. Av dessa väckta synas åtskilliga hava blivit omvända. Under vintern och första delen av våren ha flera kommit till. Det är fältarbetet, som Gud särskilt välsignat. Folket börjar förstå, att det är ett gott budskap, som förkunnas, och våra evangelister få inbjudan till den ena byn efter

den andra att komma dit med tältet. Ofta kommer inbjudan från byns ledande män. Den av illa underrättad skolungdom under de senaste åren bedrivna agitationen emot kristendomen har kommit många att lyssna med så mycken större uppmärksamhet. Följden har blivit här i någon mån såsom fordom i Efesus: »en dörr till stor och fruktsam verksamhet har öppnats», men vi ha »ock många motståndare». Mer än någonsin känna vi nu behovet av flera infödda arbetare, arbetare med större utrustning både andligen och intellektuellt.

Många av dem som blivit gripna av evangelium under hösten kommo hit — somliga 3—4 sv. mil — för att fira jul. Det blev en stor högtid inför Herrens ansikte. Kapellet var prytt som till fest av de kinesiska kristna själva med deras pastor (Kao) som ledare. Mycken sång, både av församlingen unisont och av sångare i två, tre eller fyra stämmor, förkunnade julens glädje, och många predikade ordet om världens Frälsare. Bland dessa var den åldrige pastor Ching, som talade från en mognad erfarenhet om Guds frälsning, ord som gingo från ett faderligt hjärta och grepo djupt.

Från högtiden och glädjen här vandrade man åter till sitt hem på vägar täckta av julesnö. Hos mången rådde armod och nöd där hemma. Sador och agnar måste blandas i brödet, och hirsvällingen fick ej göras för tjock. Kölden, vars like de gamle ej minnas, kunde icke hållas utanför de otäta husen. Bergsluttningarna och utmarkerna, där buskar och torrt gräs brukade erbjuda ett sparsamt bränsle, voro ju täckta av snö, och trävirket i uthustaken och bänkarna i boningshusen kunde ej räcka så länge. Men Herren är en hjälp i nödens tider, väl beprövad. Av dem som tro på honom har ingen dött hungersdöden eller frusit ihjäl — inte så långt jag vet — men många av de andra ha tyvärr dukat under. Av hjälpsamma, självuppoffrande människor i vårt land ha många av nödens barn räddats från svältdöden. Nu under vårmånaderna, då nöden nått sin höjdpunkt, har Gud sänt oss hjälp även från Amerika. En grupp gossar har alltsedan i fjol vår bespisats med två mål hirsgröt om dagen. De ha även åtnjutit undervisning i modersmålet, kristendom och räkning. När hösten kom i fjol med något litet skörd och våra medel ej räckte, skickades över hälften av gossarna hem. Ett 50-tal fingo dock tillfälle att vara här ända till efter jul, och sedan har antalet kunnat utökas, tills det nu, då nöden är störst, är omkring 90. Två män har under vinterns lopp vårdat och undervisat dessa barn med trohet och kärlek. Och för någon tid sedan fick Gud gripa in i en ung mans liv, en f. d. elev i vårt seminarium, och bereda honom för sin tjänst här. Dessa tre arbeta med det som sitt stora mål att föra de unga till Kristus och genom dem frälsningens ljus till deras hem. Gossarna äro nämligen med några få undantag från hedniska hem. Delvis synas lärarna redan ha nått sitt mål. Men om de, sedan fattigskolan upphört efter väntad veteskörd, kunde beredas tillfälle att gå ut till barnens hem i byarna runt omkring och predika, skulle vi helt visst få se rika skördar för Guds rike. Öppne Herren vägen för dem till

Foto: E. O. Beinhoff.

Yunchengs västra stadsport.

denna fortsatta tjänst ute på de stora vitnande fälten!

I kvinnoskolan arbetas med iver och glädje, och många få där sin blick riktad på »honom, som älskar oss och har köpt oss åt Gud med sitt blod». Två av kvinnorna blevo nu vid vårens stormöte döpta och upptagna i församlingen. Fattiga flickor ha också bespisats samt fått undervisning. Folkskolan för flickor har fortgått hela skolåret trots hungersnöden. Troget och med självuppoffrande kärlek utföra lärarna sin framtidsgärning. Bland gossarna (i församlingens folk- och småskola) är en god kristlig anda rådande, och flera ha begärt och fått andlig hjälp av pastor Kao. Två vigde sina liv åt Kristus och församlingen nu vid vårens stormöte. Ett par gossar köpte en dag en liten handledning till dagligt bibelstudium. De önskade få hjälp att tränga in i Ordet.

Bland den studerande ungdomen börja dörrarna återigen öppnas för evangelium. De ha ju varit praktiskt taget stängda under flera år, tack vare den starka vågen av nationalism och det därmed förenade kommunistiska inflytandet från Ryssland. De unga börja bli mottagliga för skäl, ja börja fraga efter hur det verkligen förhåller sig med kristendomen och den kristna missionen. Oerhört mycket missuppfattning råder. De två lärare, som ägna en del av sin tid åt vårt kristliga ungdomsarbete, finna rika tillfällen i de statsskolor, där de äro anställda som lärare, att sprida upplysning och visa elever och lärarkamrater till Kristus. Icke så få unga komma till våra bibelklasser på söndagsmorgnarna och stanna ofta på gudstjänsten. Nu på paskdagen — då vi hade gudstjänst enligt särskilt program med fyra korta predikningar om den uppståndne Frälsaren och med körsång och sång av våra skolbarn — hade rätt mycken ungdom kommit tillstädes. Ofta komma de, en, två eller tre åt gången till vårt skolhem för att samtala om livets stora frågor och om den store Mästaren.

I Taiyuanfu, huvudstaden i vår provins, ha under den senaste tiden omkring 400 unga män från högre skolor och universitet stått som understödjande medlemmar i K. F. U. M. Från andra håll har jag också försport ett nyvaknat intresse för kristendomen bland den studerande ungdomen.

Kristus kommer till Kinas folk i dess nöd. Många tyckas ana det. Somliga stanna inför honom och lyssna till hans kallelse.

Eder
Carl J. Bergquist.

Yangchow d. 4 april 1930.

Kära, kära Kinalänkar!

Nästan hela tiden sen jag kom hit har jag tänkt på att jag skulle skriva ett brev till Kinalänkarna, men ända hittintills har det stannat vid blotta tanken. Men en kväll för en tid sedan hände det något, som gjorde att min tanke nu till sist omsättes i handling: Det kom en hälsning från Kinalänkarna, samlade på Eugeniahemmet i Stockholm. Jag önskar att alla »länkarna» kunde ha sett mig, då jag läste de kära namnen. Jag kan inte säga hur mycket den hälsningen gladde mig.

Nästan alltid då jag har »utländska» kläder bär jag min kinalänk. En dag fick jag litet extra övning i kinesiska, då jag skulle förklara för min kineslärare, varför jag bar den lilla nålen, och vad den betydde. Kineslärarna äro nämligen mycket »vetgiriga», kanske ibland nästan mera än eleverna. Emellertid var jag ju i det här fallet bara glad att försöka upplysa honom om vad det betydde, och han upplyste mig i sin tur om vad det hette på kinesiska, men eftersom jag redan glömt det, kan jag inte tala om det för »länkarna» därhemma.

Det har nu varit vår länge i Kina. Syrenerna stå i full blom (jag är så glad att det finnes syrener i Kina också, de påminna så om gamla kära Sverige och Duvbo). Aprikosträden ha redan blommat över. Jag är så tacksam för att vi ha en

trädgård här vid språkskolan. Ute i staden är allt grått och smutsigt. Jag trodde, medan jag var hemma i Sverige, att jag skulle sakna skogen alldeles väldigt härute, men det är märkligt hur Gud nu i stället låter mig glädjas åt varje liten buske eller träd och åt varje liten blomma så mycket, så att jag inte behöver känna saknaden efter den svenska skogen så stor. Glädjen över att få stå härute som ett Herrens sändebud till detta arma lidande folk är ändå det som väger mest. *På ingen annan fläck på jorden skulle jag kunna vara lycklig, då Herren har kallat mig hit ut.* Trots all oro och alla faror i detta land är det ändå bra mycket tryggare att vara här *med Gud* än att vara hemma i det lugna, goda Sverige och trotsa Guds kallelse.

Jag är så tacksam till Gud för den tid jag fått vara här i Yangchow. Det har varit bra mycket mer än en språkskola här, och må Gud ge mig nåd att gå ut härifrån och omsätta de läror, som han velat lära mig här, i praktisk tjänande kärlek.

Vi stå nu inför uppbrottet — i det närmaste åtminstone. Jag har ännu inte hört när jag ska resa till mitt blivande arbetsfält, men mr Hoste, Kina Inlandsmissionens föreståndare, kommer i morgon, hoppas vi, för att stationera de flickor, som äro direkta medlemmar av Kina-Inlandsmissionen, och sedan börjar den stora Yangchowfamiljen att skingras. Må Herren göra oss alla till skinande ljus i detta mörka kaos, det är vår hjärtebön. »Icke jag, men Jesus kan»...

Språkskolan i Yangchow.

Ofta tänker jag på de stundande ungdomsveckorna på Steninge och i Sanda på Gottland. Tankarna förvandlas då i bön, att Gud ska förbereda och sända dit just dem, som han på det ena eller andra sättet kan få möta och välsigna. Kanske är det mer än en, som under dessa veckor ska få ta emot en helig kallelse från Gud, eller kanske få nåd att svara »ja» till en kallelse, som Herren redan förut har givit. Ja, låt oss bedja mycket för de veckorna!

Jag maste nu sluta för att få sända av brevet. Jag skulle vilja skriva till så många personligen, men tiden räcker inte till, därför ville jag be Er allesammans

att ta det här brevet, som en riktigt personlig hälsning till var och en särskild. Jag är så tacksam att få vara innesluten i allas Edra förböner. Herren har hjälpt och välsignat mig hitintills, och som svar på Edra böner skall han göra det även i fortsättningen.

Med varm fridshälsning Eder lyckliga, tacksamma

Ingrid Israelsson.

Inbjudan

till

en allmän svensk missionskonferens i Stockholm 1930.

Den 10—14 inst. september kommer enligt beslut av Svenska Missionsrådet att i Stockholm anordnas en allmän svensk missionskonferens. Det är i år 10 år sedan någon sådan konferens hölls i vårt land. År 1925 hölls Nordiska Missionskonferensen i Stockholm med deltagare från Sverige, Norge, Danmark och Finland. Från olika håll ha upprepade gånger framställts det önskemålet, att vi snart måtte få till stånd en konferens, där Sveriges missionsvänner åter kunde mötas omkring den gemensamma uppgift, som missionens Herre givit dem. Programmet för konferensen, så långt det hittills kunnat fastställas, har följande lydelse:

Program för Allmänna Svenska Missionskonferensen i Stockholm den 10—14 september 1930.

Onsdagen den 10 september.

Jakobs kyrka.

Inledningsgudstjänst.

Kl. 8 e. m. Predikan av kyrkoherde *Eskil Andræ*. Tal av Prins *Oscar Bernadotte*. Kollekt för konferenskostnaderna.

Torsdagen den 11 september.

Betesdakyrkan.

(Floragatan 8.)

Kl. 10—10.45 f. m. Bibelstudium. Missionen och det enda nödvändiga. Missionsdirektor *Gunnar Dahlquist*.

Hälsningstal av Svenska Missionsrådets ordförande.

Kl. 10.45—11 f. m. Konstituering av konferensen.

Kl. 11—11.45 f. m. Missionens uppgifter förr och nu. Missionssekreterare *C. G. Lundin*.

Kl. 12—12.45 e. m. Rom och den evangeliska missionen. Docenten, teol. dr. *G. W. Lindeberg*.

Kl. 12.45—1 e. m. Bönestund.

Kl. 2—4.30 e. m. Aktuella problem på de svenska missionsfälten.

1. Kina. Missionär *Rick. Björkdahl*.
2. Indien. Doktor *Enok Hedberg*.
3. Afrika. Missionär *Nils Nilsson*.
4. Den muhammedanska världen. Docenten, teol. dr. *G. W. Lindeberg*.
5. Israelsmissionen. Missionssekreterare *Ludvig Philipsson*.

Betelkapellet.

(Malmskillnadsgatan 48 D.)

Kl. 8 e. m. Missionsmöte. Inledning pastor *Hj. Danielsson*. Föredrag av missionär *P. E. Fröberg* och pastor *Aron Andersson*. Koll.

Fredagen den 12 september.

Kl. 10—10.45 f. m. Bibelstudium. Missionen och det enda nödvändiga. Missionsdirektor *Gunnar Dahlquist*.

Kl. 11—11.45 f. m. Kvinnan inför den nya tiden i missionsländerna. Fröken *Anna Norborg*.

Kl. 12—12.45 e. m. Läkaremissionen. Doktor *F. Kugelberg*.

Kl. 12.45—1 e. m. Bönestund.

Kl. 2—4 e. m. Huru stärka och vidga missionsintresset bland vårt folk? Föredrag av missionsdirektor *Nils Dahlberg*. Uttalanden av pastor *J. Ongman*, stadsfogde *K. A. Rundbäck* och fröken *Märta Josephson*.

Betlehemskyrkan.

(Jakobsbergsgatan 45.)

Kl. 8 e. m. Inledning av pastor *Joh. Hagner*. Föredrag av kontraktsprosten *Oskar Hansson* och missionär *Aug. Berg*. Kollekt.

Lördagen den 13 september.

Kl. 10 f. m. Utfärd till Birka för firandet av Ansgarsminnet. Högtidspredikan av kyrkoherde *Filip Lundahl*.

Avslutning av missionsdirektor *Erik Folke*.

K. F. U. M.
(Birgerjarlsgatan 35.)
Kl. 7.30 e. m. Gemensamt samkväm.

Söndagen den 14 september.

Kl. 11 f. m. Gudstjänster i de olika kyrkorna och predikolokalerna. Kollekter till förmån för konferenskostnaderna.

Immanuelskyrkan.
(Tulegatan 3.)
Avslutningsmöte.

Kl. 6 e. m. Inledning av missionsdirektor *E. Folke*. Avslutningspredikan av missionsföreståndare *J. Nyrén*.
Korta anföranden av kyrkoherde *Valdus Bengtson*, missionsföreståndare *E. Levander*, dr. *J. Byström*, missionsföreståndare *Viktor Johansson* och pastor *Th. Arvidsson*. Avslutning av pastor *Aug. Rosén*. Körsång. Kollekt.

Till konferensen väljas inga direkta ombud, utan var och en har rätt att anmäla sig som deltagare. Deltagareavgiften är fastställd till 4 kronor. Anmälan om deltagande sker hos Konferensbyrån, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm. Avgiften insändes tillsammans med anmälan eller erlägges på Konferensbyrån. Dessutom tillhandahållas dagkort till kr. 1: — och sessionskort till 50 öre. Avgiften för utfärden till Birka kommer senare att meddelas.

Varje kursdeltagare erhåller jämte programhäfte med sånger även det till konferensen utkommande numret av Svensk Missionstidskrift, vilket innehåller dels den senaste allmänna svenska missionsstatistiken och dels en redogörelse för läget på de olika svenska missionsfälten. Detta häfte giver sålunda en koncentrerad bild av hela det svenska missionsarbetets nuvarande läge och omfattning.

Då Guds välsignelse är den förnämsta förutsättningen för konferensen, må det vara alla svenska missionsvänner angeläget att bedja Gud låta sin nåd vila över densamma.

Stockholm i april 1930.

Svenska Missionsrådet.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juli 1930.

Allmänna missionsmedel.

1061. Enligt avlidna Matilda Gustavssons önskan, gm E. H. 100: —
1062. Koll. på en missionsstund på K. F. U. K:s förbundsläger på Skoga 30: —
1064. »G. B., tackoffer för Sandamötet» 20: —
1065. B. F. 50: —
1066. O. G., Norrköping 30: —
1067. »Annie» 20: —
1068. M. J., Norrköping 30: —
1069. Ps. 72: 12, 13 16: —
1071. Ur Charlotta Jonassons testamente gm H. S., Lemnhult 83: —
1072. E. Ö., Fredsberg, en liten minnesblomma på missionärsgravarna i Kina 15: —
1073. Medel skänkta i st. för blommor vid Nils Oxelqvists, Huskvarna, begravning, gm M. O. 101: —
1074. E. J., Boden, till J. Asphergs underhall 100: —
1075. K. G., Eresmark, sparb.-medel gm A. B., Skellefteå 9: 06
1076. G. och A. L., d:o gm d:o 13: 15
1077. K. O., d:o gm d:o 5: —
1078. L. Ö., Skellefteå, d:o 16: 50
1079. D:o »tackoffer på min 50-årsdag» 20: —
1082. E. S., Björköby 20: —
1083. Bråbo Jungfruförening 300: —
1084. G. S., Habo, i st. för blommor vid Verner Westers bår 5: —
1085. K. M. L. 40: —
1086. A. J., Köping 50: —
1087. F. G. D., Lundsbrunn, »ett löfte åt Herren» 50: —
1088. Koll. i Barkeryd gm E. F., Äng 23: 85
1089. Resebidrag gm A. G. G., d:o 10: —
1090. »Herrens tionde» 150: —
1091. Koll. i Tenhult gm P. S. 16: 35
1092. Drefseryds Arbetsförening 50: —
1093. »Onämnd» gm J. L., Sthlm 35: —
1094. F. M., Mörby 25: —
1095. Naglarps mfg 65: —
1096. K. E. B., Gbg i st. för blommor på V. Westers bår 10: —
1098. »A. A. D:n» 100: —
1099. A. och A. B., till vår käre broder V. Westers minne. 1 Tess. 4:13—18 10: —
1101. G. L., Otterkuvert gm H. B., Hova 25: —
1102. Missionsvännerna C. och A. J., gm d:o 5: —
1103. »Jesu välsignade händer» 10: —
1104. »Herrens tionde» 15: —
1105. Koll. vid friluftsmöte i Maden, gm A. K., Vargön 25: —
1106. H. o. O. P., i st. för blommor till fru Maria Hultkrantz' bår 10: —
1107. K. A. S., Sthlm 50: —
1108. N. S., Laxviken 25: —
1109. Lilltomtavänner i st. för blommor på R. Berglings, V. Westers och Ester Bergs bår 15: —
1110. Dav. ps. 23. 15 7 10: —
1111. Kollekt i Brunnskyrkan, Holsbybrunn, vid föredrag av M. Bergling 189: 48
1114. Räntа på G. o. A. Svenssons fond 37: 78
1115. Värna mfg 80: —
1116. E. A., Ilvetlanda 200: —
1117. N. A. P., Värnamo 20: —
1118. Kollekt Lutherska missionshuset, Klintehamn, vid Emma Anderssons besök 26: —
1119. Tillägg till koll. i Brunnskyrkan, Holsbybrunn, vid föredrag av M. Bergling 7: —
1120. Koll. i Vänfors vid föredrag av kyrkoh. Öhring 50: —
1121. K. G., Iugatorp 20: —

1122. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 50: —
1123. N. S., Skelleftea, till E. Sjöströms underhåll 10: —
1124. —d—n. i st. för blommor till Verner Westers bår 10: —
1125. A. D., Kristdala, till Minnie Nicholsons underh. 50: —
1126. Offerkuvert I. T. B., gm A. J., Alingsås 10: —
1127. A. J., d:o, sparb. 32: —
1129. M. C., Torsås 50: —
1130. Missionsstuud å Majbacken, 3:dje Böndagen, gm E. A., Länna station 25: —
1131. Skärstads Södra Yngl.- o. Jungfruförening 52: —
1132. Några vänner i Kumla. Anna, Sofia, Elin, Ester, Ruth, Elsa, Anna, Elin, Axel, Maria o. August till Verner Westers minne, gm M. L., Kumla 60: —
1133. H. L., Skelleftea, »tackoffer», gm S. N. 30: —
1134. Testamentsmedel fr. Anna Johansson, Värnamo, gm J. C. 909: —
1135. G. C., Sävsjö 10: —
1136. Kinakretsen, Uppsala, sparb. 6: 27
1138. S. Ö., till Ester Bergs minne 10: —
1139. Stora Bölö Arbetsförening. 50: —
1140. Onämnd, Glemmingebro 25: —
1141. D:o, d:o 15: —
1142. Ps. 56: 4 300: —
1143. E. D., Järvsö 30: —
1146. V. o. C. Th. E., Kumla, en minnesblomma till Verner Wester 30: —
1147. J. E. D., Märsta 15: —
1148. H. S., Mörsil 5: —
1149. »Gunnar» 20: —
1150. V. o. B. A., Brunflo, i st. för blommor på Karin Andersons bår 10: —
1151. »Onämnd» 35: —
1152. D. U. F., Önnestad, skördefestmedel 150: —
1154. Visby Femöreskföreningen 34: 75
1155. G. K., Björköby 25: —
1156. W. o. B. L., Kumla »en blomma på Verner Westers grav» 10: —
1157. Ps. 36: 10 till C. Bloms underh. 100: —
1158. Ps. 139: 5 till R. Andersons d:o 100: —

Kr. 4,697: 99

S. M. K:s pensionsfond.

1159. 2 Mos. 35: 5 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

1063. A. G., Saltsjöbaden, till M. Ringbergs missionsverksamhet 60: —
1070. Ps. 72: 12, 13 till Maria Pettersson att anv. efter gottf. 20: —
1080. Insamlat vid minnesgudstjänst i Björnö missionshus 2/7 efter fru Maria Hultkrantz för Barnhemmet i Siwan 50: —
1081. J. R., Frösön, till Maria Pettersson för d:o 15: —
1097. M. B., Björnö, i st. för krans på fru Maria Hultkrantz' bår till d:o 10: —
1100. Libanons missionskrets, Gbg, för evang. i Hoyang 300: —
1112. H. N., Sävsjö, till gosse vid Maria Petterssons barnh. 100: —
1113. E. o. E. E:s födelsedagsblommor till Gerda o. Oscar Carlén att användas efter gottfinnande 50: —
1128. A. B., Skelleftea, till Hanna Wang till d:o 50: —
1137. G. G., Uppsala, till Maria Pettersson till d:o 50: —
1144. H. o. H. B., Grillby, i st. för blommor vid fru Maria Hultkrantz bår, till Maria Petterssons barnh. 10: —
1145. Koll. vid Steningemötet till M. Nicholsons för bibelkurs till hjälp för de hungrande 71: —
1153. Till de nödl. i Puchow, i st. för blommor på Verner Westers grav från föräldrar och syskon, gm E. E., Kumla 50: —

Kr. 836: —

Allmänna missionsmedel	**4,697: 99**
S. M. K:s pensionsfond	**50: —**
Särskilda ändamål	**836: —**
Summa under juli månad 1930:	**Kr. 5,583: 99**

Nödhjälpsmedel.

Onämnd, Vrigstad. 10: —; En blomma på Verner Westers grav från en ungdomsvän 25: —. *Summa kronor 35: —.*

Med varmt tack till varje givare!

»Vi tacka Gud, vår Herres Jesu Kristi Fader, alltid för eder i våra böner.» Kol. 1: 3.

Redovisning över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo.

April—juni 1930.

In natura: Apoteket »Mösen», Gbg, medicin, vänner i Björkeryd gm A. K., ägg; E. B—n o. E. B—g blommor till påsk; H. o. N. H., kaffe, te, konfekt, saft, marmelad o. apelsiner; J. Th. S., Bergvik, potatis; Lilliomtavännerna, charkuterivaror varje vecka.

Kontant: Vänner i Hjorted gm M. H., 10: —; I. H—g, Lidingö, tackoffer för återvunnen hälsa, 100: —; L. S., Sthlm, 25: —; M. E., Vrigstad, 10: —; A. Th—ll, Kisa, 3: —; N. A. P—n, Värnamo, 30: —; E. A., Hvetlanda, till kaffe vid årsmötet, 25: —; A. G., Duvbo, 10: —; gåvor vid årsmötet, 15: —; Kaffepengar vid årsmötet 93: 06; Onämnd 5: 50, gm D. J. W., Bankeryd, 5: —; till Ester Bergs minne fr. E. B., Källunge, 10: —.

Med varmt tack till varje givare!

»De skola åkalla mitt namn och jag skall bönhöra dem. Jag skall säga: »Detta är mitt folk.» Och det skall svara: »Herren är min Gud.» Sak. 13: 9. *August* och *Augusta Berg.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Kristi himmelsfärd. — Svenska Missionens i Kina Missionsstationer. IX. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna: »Guds nåd har kommit till Pinglu»; »Frid för eder — frid för dem». — Ungdomens avdelning. — Inbjudan till en allmän svensk missionskonferens i Stockholm 1930. — Redovisningar. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1930
301137